

DZIENNIK WARSZAWSKI

Wtorek, 12 (24) Listopada.

1868 r.

Nr. 251.

Rok 5.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantor ch. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 2, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośzenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośzenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. Zarząd gubern. dochodów akcyznych. — Kancelarja okr. nauk. warszawskiego. — Warszawski ober-policmajster.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Święto pułkowe. — Klub ruski. — Kronika kościelna. — Nabożeństwo żałobne. — Tydzień handlowy. — Rozmaitości. — Wypadki miejskie. — Ofiara. — Przejście na prawosławie. — Sprostowanie wieści gazeciarskich. — Zakład weterynaryjny. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Delegacje. — Księga czerwona; nuncjusz papieżki. — Prawo o organizacji armji; delegacje; zaprzeczenie. — D. ficyt. — Sejm kroacki. — Francja. — Oficerowie gwardji narodowej. — Zjazd gości. — Włochy i Rzym. — Niezadowolnienie. — Parlament. — Grecja. — Agitacja. — Portugalia. — Oszczędności w budzie. — Szwecja i Norwegja. — Zniesienie kary śmierci. — Anglja. — Gibraltar. — Mowa p. D. sracego. — Polityka angielska. — Wybory. — Rozruchy. — Ameryka. — Położenie rzeczy w Stanach Zjednoczonych. — Protestacja. — Korespondencja z Krakowa.

FEJLETON. — Kronika Warszawska. — PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Bilety na koncert St. Moniuszki. — Nowo otwarty skład maszyn amerykańskich do szycia, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 11 (23) Listopada.

W zarządzie dochodów akcyznych gubernji warszawskiej, mianowani zostali: z stający przy warszawskim gubernjalnym zarządzie akcyznym, nadzorca, dymisjonowany praporszczyk Aleksander Żelieznow — nadzorca uczestkowym; urzędnik nadetatowy warszawskiego gubernjalnego zarządu akcyznego, radca honorowy Smolikowski, nadzorca akcyznym przy tymże zarządzie. Obaj od 1-go listopada 1868 r.

Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego, podejmuje do wiadomości powszechnej, iż obecnie wakuja następujące stypendja z zapisów prywatnych: 1) Stanisława Karnkowskiego, Arcybiskupa Gnieźnieńskiego, stypendjów sześć, po rs. 90 rocznie każde, dla uczniów

z familji Karnkowskich, w braku zaś ich dla używających tego samego co Karnkowscy herbu „Junosza” a w braku tak jednych jak drugich, dla dzieci ubogiej szlachty. 2) Andrzeja Lipskiego, Biskupa Krakowskiego, stypendjum jedno, wynoszące rs. 75 rocznie, dla najbliższych krewnych domu Lipskich herbu „Grabie,” a w braku ich dla synów ubogiej szlachty gubernji Kaliszskiej. 3) Andrzeja Ubysz'a, Kanonika Płockiego, dwa stypendja po rs. 28 k. 40 rocznie każde, dla młodzieży z rodu Ubyszów, a w braku ich dla dzieci szlachty herbu „Cholewa.” 4) Z funduszu po Cystersach (w Wąchocku) stypendjum jedno wynoszące 55 rs. 89 k. rocznie, dla uczniów Gimnazjum męzkiego klasycznego w Piaczowie, najmoralniejszych i najpilniejszych, synów niezamożnych Urzędników. 5) Hrabiego Nepomucena Małachowskiego, stypendjum jedno w ilości 93 rs. 91 1/2 k. rocznie, dla uboższego studenta Szkoły Głównej Warszawskiej, wydziału prawnego. 6) Księdza Dionizego Drożdżyńskiego, cztery stypendja (trzy po 60 rs., jedno po 45 rs. rocznie) dla krewnych testatora linii męskiej. Pierwszeństwo mają krewni od brata jego Jana Drożdżyńskiego, potem krewni od siostry jego Marjanny z Drożdżyńskich Drużyńskiej v. Drożdżyńskiej. Drożdżyńscy mają pierwszeństwo przed krewnymi innego nazwiska, a ubożsi przed bogatszymi. W braku wyżej wymienionych, dla kandydatów urodzonych we wsiach: Bliżycze, Staromieście, Podlasie, w mieście Lelowie, we wsiach Lgota, Gawronna, Gorzków, a po nich z całej parafji Lelowskiej i Staromiejskiej. 7) Antoniego Magiera, stypendjum jedno w wysokości rs. 168 k. 64 rocznie, dla studenta fizyko-matematycznego wydziału Szkoły Głównej Warszawskiej, odznaczającego się szczególniejszymi zdolnościami. 8) Józefa Chrościńskiego, dwa stypendja po rs. 41 k. 45 1/2 rocznie, dla krewnych testatora; pierwszeństwo mają Chrościńscy. 9) Hermana Epsteina, bankiera; dwa stypendja po rs. 120 rocznie każde, dla ubogich i wzorowych studentów Szkoły Głównej Warszawskiej, wydziału prawnego. Kandydaci posiadający prawo i pragnący ubiegać się o powyższe stypendja, oprócz tych którzy już weszli z podaniami, winni w ciągu sześciu tygodni od daty niniejszego ogłoszenia zanieść podania przy załączeniu właściwych dowodów, z zapisów pod Nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 wymienionych, do zwierzchników właściwych zakładów naukowych, z zapisów zaś: pod Nr. 1 do pana Jana Karnkowskiego w Kankowie przez Lipno, a pod Nr. 2, do JM. Księdza Infułata Augustyna Lipskiego w Choczu przez Kalisz, jako do seniorów pomienionych legatów.

Warszawski Ober-Policmajster. W skutku rozporządzenia przez cyrkularz Ministerjum Spraw Wewnętrznych, z d. 19 października r. b., za Nr. 209 i na mocy rozkazu JW. Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że pasporta za granicę, wydawane będą odąd przez powierzony mi zarząd nieinaczej, jak za poprzedniemi i własnoręcznem podpisaniem przez interesantów swego imienia i nazwiska, na pierwszej stronie pasportów.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 11 (23) Listopada.

Zapewniają, że delegacje obecnie obradujące w Peszcie, w pędzszym przeciągu czasu załatwią swe czynności, niż w roku zeszłym, z powodu, iż projekta rządowe nie spotkają w nich prawie opozycji. W istocie, w delegacji austriackiej czyli przedlitawskiej, stronnictwo opozycyjne zbyt pamięta porażkę doznaną w radzie państwa przy rozprawach nad prawem o reorganizacji armji, aby chciało się zbyt narażać na jej ponowienie; do delegacji zaś węgierskiej, po złożeniu mandatów przez jej członków należących do lewicy, wybrano na ich miejsce samych stronników Deaka. Rząd jednak ma jeszcze nie mały kłopot z prawem o reorganizacji armji, gdyż wprowadzone do niego choć nieznaczne zmiany przez izbę niższą rady państwa, wymagają zatwierdzenia sejmu węgierskiego, którego posiedzenia za trzy tygodnie zostaną zamknięte. Dla tego gabinet nalega na izbę wyższą rady państwa, aby prawo to do najprędzej zatwierdziła, a zawsze hr. Andrassy i p. Deak, będą musieli użyć całej swej wymowy, aby skłonić sejm węgierski do przyjęcia zmian wprowadzonych do tego prawa.

Wiadomości z wyspy Kuby są niepomyślne. Według jednego telegramu z Hawany, siła powstańców wynosiła 10,000 ludzi, co wskazuje, iż do ich składu nie sami wchodzili murzyni;

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Dnia 11 (23) listopada.

Dzień wczorajszymi był nadzwyczaj obfitym w artystyczne i estetyczne wrażenia. Od samego już rana, prześliczna pogoda, przy ostrym przymrozkowi, który zarumieniał wybladłe nawet twarze, a oczom i oczętom... blask światła dawał, mnóstwo osób, korzystając z pogody i dnia świątecznego, wyszło na ulice. Wystawa zachęty sztuk pięknych, która, w tych czasach przyozdabia się ciągle w coraz nowe, a często znakomite obrazy i rzeźby, najpierwsza odebrała hołd od licznych gości. Tłoczono się przy nowym obrazie Matejki, podziwiano ostatnią pracę Gryglewskiego, a w ogóle, zachwycono się pyszniono słusznym, takim ciągłym, wielkim postępem i rozwojem prac naszych utalentowanych malarzy. Około godziny pierwszej z południa, dość znaczna liczba osób, około trzystu mniej więcej, powodowana ciekawością usłyszenia deklamacji p. Modrzejewskiej i Królikowskiego, a śpiewu Filleborna, zgromadziła się w sali resursy obywatelskiej, na zapowiedziany tam poranek deklamacyjny-muzyczny, przeznaczony na korzyść p. Świeszewskiego, który także przyjął udział w deklamacyjnej jego części. Dziwimy się, że sala nie została natłoczona — a dziwimy się dla tego, że kto raz usłyszał

p. Modrzejewską deklamującą „Wiochnę” Lenartowicza, ten, już choćby tylko dla zachwycenia oka i ucha, tym jednym fragmentem programu, powinien był pośpieszyć do resursy, na poranek czy wieczór, w pogodę czy w słotę zarówno.

Tym, którzy nie słyszeli p. Modrzejewskiej deklamującej „Wiochnę”, nie podobna opowiedzieć wrażenia i zachwyty, jakie ona budzi. Jest to poezja wcielona w żywą postać — jest to natchnienie uposażone tak cudnie, że nawet już marzyć o czemś piękniejszym, wdzięczniejszym i doskonalszym, nie można! Według nas, sam ten ustęp wypowiedziany przez znakomitą artystkę, jest świetniejszym dowodem jej geniuszu niż wszystkie, razem wzięte jej role sceniczne — z tą jedną, cudną fantazją poety, może pani M. objechać całą przestrzeń, gdzie ją zrozumieją i gromadzić tłumy zentuzjazmowanych słuchaczy. Wiemy z ogłoszeń, iż znakomita artystka zamierza jeszcze przyjąć udział w poranku dla p. Sawickiego i dla Moniuszki. Otóż, prosimy ją, w imieniu wszystkich zachęcających piękno ludzi, ażeby na każdym z nich raz jeszcze ukazała nam tę uroczą „Wiochnę”, na którą ani się dość napatrzeć ani się jej nasłuchać zadość nie można! Wprawdzie, na wieczorze organizowanym dla p. Sawickiego, pani M. wystąpi w komedji „Biała kamelja” — lecz, czyby oprócz tego jeszcze, nie obdarzyła nas „Wiochną”, w deklamowaniu której i w odtwarzaniu rysami twarzy wrażeń tej idealnej postaci — jest niedoścignioną mistrzynią.

„Farysa” wypowiedzianego przez głos a scharytetyzowanego przez dykcję Królikowskiego, nie raz już słyszeliśmy — pomimo więc, że fragment ten w ustach znakomitego artysty, jest arcydziełem wymowy — rozszerzać się nad nim nie będziemy. Grzmoty oklasków witały i zęgały przy wejściu na estradę i po zejściu z niej — oboje tych artystów. Spadły one rzęsiście i na śpiew p. Filleborna także, a towarzyszyły i p. Kwiecińskiej również. Sam beneficjent wypowiedział dwa poetyczne utwory, z których ostatni, sławny „Pajaco”, ś. p. Kamińskiego, lepiej przypadł do zasobów głosu artysty i żywsze też wzbudził zajęcie. Część instrumentalną wzięła na siebie, orkiestra p. Lewandowskiego, wykonawszy ją starannie i dokładnie bardzo. Ta sama orkiestra, lecz w powiększonym składzie, odegrała następnie zwykły swój koncert o godzinie czwartej z południa w tej samej sali, przepełnionej tysiącem przeszło słuchaczy, niestrudzonych nigdy! Podczas tego koncertu, publiczność nagrodziła hucznie oklaskami i zaszczycała przywołaniem p. Moniuszki (syna), za wykonane przezeń solo na wiołonczeli.

O godzinie 7-ej tegoż wieczoru, sala wielkiego teatru, wyglądała tak, jak gdyby na scenie miała się ukazywać pani Modrzejewska... to znaczy, iż od góry do dołu, napełniona była. Lecz inny był powód aż tak licznej publiczności zebrania. Przybyła ona uczcić widok dane na cześć zmarłego mistrza muzyki Rossiniego, którego arcydzieło „Cyrulik Sewilski,”

* (Sprostowanie wieści gazetarskich). P. Samarin pisze do gazety *Mosk. Wied.*, że po wyjściu z druku dzieła jego „Okrainy Rosji,” korespondenci gazet niemieckich jakby zmówili się stwierdzić wypowiedziane przez niego w pierwszym poszytce słowa o denuncjacji politycznej, potwarzy i plotkach oddawna zwykle używanych ze strony obrońców wiadomych interesów. Co do treści dzieła nie uczyniono dotąd żadnego gruntownego zarzutu, lecz osobistość autora stała się przedmiotem najrozmaitszej charakterystyki: występował on z denuncjacjami i był za to karany (gazeta *Kołońska* Nr. 244); on sądzi, że grunt należy do tego, kto go obrabia, buntuje lud i podkopuje najwyższą władzę (list bezimienny ogłoszony w Baden-Baden): on pisze z polecenia rządu za pieniądze (gazeta *Kołońska* Nr. 208); on wyzwany został na pojedynek i wymówił się ślepotą na jedno oko (*Süddeutsche Presse* Nr. 291) i t. d. Ostatnia wiadomość przedrukowana została w wychodzącej w Petersburgu w języku ruskim gazecie *Nowoje Wremia* Nr. 212, która podaje jako pogłoskę prawdopodobną, że autor *Okrainy Rosji* wyzwany został na pojedynek przez pewnego dygnitarza ruskiego, który ma się za obrażonego przez autora pomienionego dzieła; wiadomo tylko dla czego redakcja pominęła wiadomość o wymówieniu się od satysfakcji pozorem ślepoty na jedno oko, a oczywiście okoliczność ta potrzebna jest do zamierzonego efektu. Następnie *St. Pet. Wied.* przedrukowały to doniesienie z gazety *Nowoje Wremia*, nadmienivszy, że uważają je jako nieprawdopodobne. Rozumie się że nigdy nie pozwolił sobie, z powodu jakichkolwiek korespondencji, zajmować publiczność usprawiedliwieniem osobistych swoich poglądów lub opinii. Co innego jest zmyślny fakt, który odeprzeć można jednym słowem, aby przeciąć wszelkie przypuszczenia o prawdopodobieństwie. W tym celu oświadczam publicznie, że przez nikogo wyzwany nie byłem.” Podpisano: *Jerzy Samaryn*.

* (Zakład weterynaryjny). Dziennik ruskiego towarzystwa opiekującego się zwierzętami pisze, że moskiewski wydział tego towarzystwa zamierza urządzić w Moskwie infirmerję i szkołę weterynaryjną. Zwierzchność wydziału, której poruczonem zostało sporządzenie ustawy infirmerji, zajęła się już tą czynnością.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 19 (7) listopada*. Okólnik p. Sagasta do gubernatorów prowincji powiada, że stare gmachy klasztorne nie powinny być burzone, chyba wtenczas, jeśli nie przedstawiają żadnego interesu artystycznego albo historycznego, i jeśli nie mogą być użytkowane dla dobra publicznego. Do dzisiejszego dnia suma podpisów na pożyczkę wynosi 9,244,600 talarów. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 20 (8) listopada*. Mianowani zostali następujący posłowie hiszpańscy: Posada w Rzymie, Espana we Florencji, Montemar w Berlinie, Ranceo, w Wiedniu, Blas w Hadze, Asquerino w Brukseli, Alaseon w Kopenhadze. (*Wolffs T. B.*)

* *Madryt, 20 (8) listopada*. *Gaceta de Madrid* ogłosiła okólnik p. Zorilla do gubernatorów prowincji, polecający im dopominanie się od deputacji prowincjonalnych i gminnych utworzenia zakładów naukowych rolnictwa teoretycznego i praktycznego. Tenże dziennik ogłosił także dekret p. Figuerola, dotyczący zajęcia w posiadanie dóbr po zniesionych klasztorach i dekret p. Sagasta z oszyscy królewską radę lekarską, nieważniący przepisy z d. 19 czerwca i 6 sierpnia 1867, i organizujący wyższą radę lekarską pod przewodnictwem ministerstwa spraw wewnętrznych. Podpisy na pożyczkę wynoszą do dziś dnia sumę 10,340,300 talarów. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 21 (9) listopada*. Dekret ministra Sagasta proklamuje prawo nieograniczone do tworzenia towarzystw. Główny warunek zależy na tem, ażeby towarzystwa nie pozostawały w zawisłości od władz zagranicznych. — Ogół podpisów na pożyczkę wynosi dotąd 11,950,800 talarów. (*Wolffs T. B.*)

* *Hawana, 19 (7) listopada*. Powstańcy, mający oddział uorganizowany, wynoszący 10,000 ludzi, trzymają się jeszcze dotąd we wschodniej części wyspy. (*Tamże*).

* *Hawana, 20 (8) listopada*. Wiadomości pochodzące ze sfer powstańczych donoszą o bitwie zwycięskiej, stoczonej przez powstańców z wojskami rządu. Inny oddział powstańców, dowodzony przez Ucare, zdobył Puerto-Principe, przyczem wziął do niewoli całą załogę tego miasta. Liczba zabitych i rannych nie jest znana. (*Tamże*).

* *Florencja, 19 (7) listopada*. Garibaldi wystosował do ludu hiszpańskiego adres, w którym zaleca zaprowadzenie w Hiszpanji rzeczypospolitej federalnej. (*Tamże*).

* *Gaulois* którego stosunki z generałem Primem, ministrem wojny, są znane, zapewnia, że proklama-

cja, wzywająca do ogłoszenia tegoż Prima cesarzem hiszpańskim, może być jedynie dziełem mózgu rozstrojonego i nie zasługuje na żadne dalsze komentarze. Również pewna osoba, która przybyła obećać z Madrytu do Paryża, zapewnia, że w otoczeniu marszałka Prima, nic nie daje do przewidywania zamach stanu. Wiarogodność tej ostatniej wersji zwiększa zresztą ten fakt, że wczorajsza *Gaceta de Madrid* ogłasza okólnik ministra wojny marszałka Prima, stanowiący, że dla względów oszczędności, dwie trzecie posad wakujących w armji zostaną zwinięte. Podobne rozporządzenie nie świadczy bynajmniej o zamiarze dokonania zamachu stanu, którego powodzenie polegałoby bezwzględnie na przychylności armji.

* Dzienniki paryżkie *Union* i *Monde* ogłaszają adres do rządu tymczasowego hiszpańskiego, podpisany przez 54 damy, bawiące w Paryżu i należące do gaudessy hiszpańskiej. Damy te protestują w swoim adresie przeciw uciskowi, jakiego kościół katolicki w Hiszpanji doznaje od czasu proklamowania wyznania.

* *Correspondencia* z d. 16 b. m. powiada, że według jednego z dzienników, rząd angielski wydał rozkaz do postawienia Gibraltaru na stopie wojennej.

* Na półwyspie pyrenejskim krążyły od pewnego czasu pogłoski o tajnym porozumiewaniu się hr. Reus z dworem detronizowanym; ale takowym pogłoskom zaprzeczył sam Prim mówiąc do ludu: „Mamy tylko jedno na myśli, jedyny cel: zebranie się korteżów ustawodawczych i złożenie w ich ręce sztandaru, który ma uwieńczyć budynek jako szczyt wolności”. (*La Fr.*)

* Podług korespondencji z Hiszpanji, odbyć się miały 22-go b. m. w Madrycie i w rozmaitych miastach prowincjonalnych meetingi republikańskie, liczne zaś zgromadzenia w tymże duchu odbyły się już w ciągu ubiegłego tygodnia w wielu miastach południowych, mianowicie w Alicante, Kadyksie, San-Lucar i t. d. Na zgromadzeniu w Alicante znajdowali się przewodcy republikańscy Orense, Castelar, Gonzalez i Barria. Republikanie zyskali nowych sprzymierzeńców, dość dla nich niedogodnych; sprzymierzeńcami tymi są neo katolicy. P. Nocedal ogłosił w imieniu tego stronnictwa manifest wyborczy, w którym oświadcza, że jest przede wszystkim stronnikiem monarchji dziedzicznej i tradycyjnej, lecz nadmienienia, że „rzeczpospolita katolicka” wydaje mu się daleko pożądaną, niż królestwo konstytucyjne, parlamentarne. P. Nocedal wzywa swych przyjaciół, ażeby głosowali za rzeczpospolitą, w razie gdyby przywrócenie monarchji w jego duchu okazało się niemożliwym. Co się tyczy duchowieństwa hiszpańskiego, zdaje się, że nie powzięło ono jeszcze postanowienia co do zgodnego działania podczas przyszłych wyborów. Korespondent madrycki do *Constitutionnela* donosi mianowicie, że w Toledo odbyć się ma wkrótce wielkie zgromadzenie wszystkich biskupów hiszpańskich dla naradzenia się co do nowego położenia kościoła w państwie i co do postawy, jaką duchowieństwo ma przybrać względem rewolucji. Rezolucje, jakie powzięte będą w Toledo, zakomunikowane zostaną następnie przez biskupów duchowieństwu niższemu, które zgromadzi się na synody diecezjalne, i w ten sposób ma być osiągnięte porozumienie, którego znaczenie dla przyszłości Hiszpanji jest widoczne. (*Nordd. A. Z.*)

* Korespondent paryżki pisze do *Timesa*, że książę Montpensier, który bawi jeszcze dotąd ze swą rodziną w Lizbonie, otrzymał znowu od rządu tymczasowego zawiadomienie, ażeby nie wracał do Hiszpanji, albowiem obecność jego tam zwiększyłaby jeszcze bardziej trudności położenia rzeczy, które i tak już są dość znaczne. Korespondent pomieniony nadmienia, że książę nie otrzymał rozkazu w tym duchu, lecz że chodzi tu raczej o życzenie. Książę może wrócić w każdym czasie do Hiszpanji i mieszkać tam bez przeszkody.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Delegacje). *Peszt, 19 listopada*. Podana dziś przez jeden z dzienników wiadomość sensacyjna o mniemanem nieporozumieniu w sferach rządowych, jest po prostu zmyślną. Owszem, panuje w nich jak najzupełniejsza zgoda. Kanclerz państwa z powodu mających odbyć się jutro w sekcji budżetowej rozpraw nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, odjedzie do Wiednia dopiero w sobotę i zabawi tam tylko jeden dzień. W końcu delegowanych mówią, że księga czerwona przedstawiona będzie w sobotę, albo najdalej w poniedziałek. Przy rozprawach nad budżetem wojskowym, minister wojny i reprezentant rządu dali objaśnienia co do zmienionego podziału budżetu podług głównych rubryk administracyjnych. Minister wojny wspominał o przedstawieniu wkrótce dodatku do budżetu na rok 1868. Na posiedzeniu izby deputowanych, hr. Andrassy złożył zatwierdzo-

ny najwyżej elaborat porozumienia z Krocją. (*Cor. Bur.*)

* (Delegacje. — Księga czerwona. — Nuncjusz papieżki). *Wiedeń, 18 listopada*. Dotychczasowe wiadomości o pracach delegacji w Pessze, nie przedstawiają wielkiego interesu; z listów pisanych przez członków delegacji austriackiej okazuje się jedynie, że niemiłym jest dla nich pobyt wśród obcego otoczenia, pomimo, że ich koledzy węgierscy dokładają wszelkich starań, ażeby stolica węgierska okazała się reprezentantom zachodniej połowy monarchji w jak najlepszym świetle. Wspólne zgromadzenie wszystkich członków obu delegacji nie miało jeszcze dotąd miejsca, albowiem wyznaczone pierwotkowo w tym celu wielkie przyjęcie u dworu, zostało później odwołane; węgry zaś nie uważają za stosowne zaprosić delegowanych austriackich na uroczystość wspólną czyli na bankiet, albowiem sami nie przyjęli w roku zeszłym takiego zaproszenia, wystosowanego do nich przez delegację zachodniej połowy monarchji, i z tego powodu nie spodziewają się przyjęcia swego zaproszenia. Tu w Wiedniu interes dla prac delegacji zwiększy się dopiero po złożeniu księgi czerwonej, wówczas bowiem rozpoczyna się rozprawy ogólnie polityczne. Dzienniki półurzędowe donoszą, że księga czerwona rozdana zostanie członkom delegacji około połowy przyszłego tygodnia. O tem, co księga ta zawiera w sobie, krąży bardzo rozmaite wersje. Podług wiadomości dość wiarogodnej, obejmować ona będzie 124 dokumenta, większa część których dotyczy spraw wschodnich i obejmuje o stanie tych spraw szczegółowy tak d. kładne, że delegacja węgierska zaniechała swój zamiar interpelowania rządu co do stosunku Węgier do Rumunji. Również co do stosunków gabinetu austriackiego z kurją rzymską, księga czerwona ma obejmować liczne wyjaśnienia, co byłoby tem pożądanem, że p. lemiaka dziennikarska zwróciła znowu w wysokim stopniu uwagę powszechną na ten punkt. Jedną z gazet podała mianowicie niedawno wiadomość, że minister spraw wewnętrznych widział się znielowolnym do zwrócenia uwagi kanclerza państwa na dziwne i prawom obowiązującym ze wszech miar przeciwnie przemowy, które nuncjusz papieżki miał do duchowieństwa prowincji zachodnio austriackich, podczas swej niedawnej po nich podróży, oraz, że baron Beust wystosował z tego powodu do mgnora Falcinelli list, w którym uprasza nuncjusza, ażeby nie przekraczał na przyszłość granic, wytkniętych mu jako reprezentantowi ojca św. Pismo klerykalne *Volksfreund* zaprzeczyło natychmiast istnieniu podobnego listu, lecz pisma liberalne odpierają to zaprzeczenie i trwają przy twierdzeniu, że mgnor Falcinelli został napomniany w wyżej wspomniany sposób. Autentyczne w tym względzie wyjaśnienie może dać tylko księga czerwona. Jeżeli ta ostatnia nie uczyni żadnej wzmianki o liście, o którym tu mowa, w takim razie zaprzeczenie, z jakim wystąpił *Volksfreund*, będzie wiarogodne, zwłaszcza, że teraźniejsza postawa rządu austriackiego dowodzi, że nie chce on zachodzić dalej w zajęcia z duchowieństwem. Tak niedawno, minister spraw wewnętrznych odmówił upoważnienia do założenia w Wiedniu loży wolno-mularskiej, przyczem powołał się na przepisy prawne, wzbraniające istnienia takiego towarzystwa, na posiedzeniach którego nie mogą byćwci reprezentanci władz; w gruncie zaś rzeczy, odmowa ta nastąpiła dla tego, ażeby przez udzielenie pozwolenia na założenie towarzystwa wolno-mularskiego, nie dać opozycji klerykalnej nowego powodu do gniewu. (*Nordd. A. Z.*)

* (Prawo o organizacji armji. — Delegacje. — Zaprzeczenie). *Wiedeń, 19 listopada*. Nie mało jeszcze kłopotu mieć będzie rząd z prawem o organizacji armji, które na skutek zmian zaprowadzonych w niem przez izbę deputowanych rady państwa, musi być na nowo roztrząsane przez sejm węgierski, dla którego to powodu izba panów rady państwa, przyspiesza swoje rozprawy nad tem prawem. Rozprawy plenarne w tym względzie rozpoczną się w izbie panów w poniedziałek, mają zaś przybyć na nie z Pesztu tak członkowie delegacji austriackiej, należący do składu izby panów, jak również kanclerz państwa baron Beust. Izba panów nie zaprowadzi bezwzględnie nowych zmian w prawie o organizacji armji, komisja bowiem tej izby, ze względu na nagłą okoliczność, poprzestanie na tem, że wyrazi swe skrupuły co do niektórych punktów tego prawa w formie rezolucji; jest to metoda zastrzeżeń, przeciw której większość izby panów nie będzie mieć bezwzględnie nic do nadmienienia. Chodzi jedynie o to, czy węgierska izba deputowanych okaże się skłonną do natychmiastowego przyjęcia zmian, jakim prawem o organizacji armji uległo w radzie państwa. Hr. Andrassy ma użalać się mocno na to, że zmiany pomienione stawiają go w trudnem położeniu, i w każdym

razie tak on sam, jak również p. Deak, będą musieli użyć całej swej wymowy, ażeby osiągnąć zgodę większości sejmu węgierskiego na uchwały reprezentacji austriackiej. — Głosy kompetentne z tej i z tamtej strony Litawy zapewniają, że sesja tegoroczna delegacji odbędzie się rychlej i spokojniej niż powszechnie sądzą, i przynajmniej, że zdaniu temu nie brak na argumentach przekonywujących. Opozycja delegacji austriackiej upadła na duchu na skutek zupełnej porażki, jakiej doznała przy rozprawach nad prawem o organizacji armii, tak, iż nie będzie ona miała zapewne ochoty do narażania się na ponowne przegłosowanie. W delegacji zaś węgierskiej nie ma wcale opozycji w właściwym tego wyrazu znaczeniu, albowiem członkowie lewego krąca sejmu węgierskiego wystąpili z niej i zastąpieni zostali przez członków ze stronnictwa Deaka, które atoli nie zawsze działa w podobnym wypadku do zwykłego sobie umiarkowaniem. Dla zachowania pozorów, utworzy się zapewne w łonie delegacji węgierskiej frakcja, która w zastępstwie pp. Ghyczy'ego i Tiszy, będzie usiłować popierać sposób zapatrywania się wyłącznie węgierski; sam nawet prezes delegacji, p. Somssich, przemawiał z takiego stanowiska przy zagajeniu posiedzeń, lecz tana opozycja nie może być brana na serio. — *Wiener Z.* zaprzecza dziś z jak największą stanowczością wiadomości, jakoby kanclerz państwa wystósował do nuncjusza papieżkiego list (o którym powyżej mowa). Zauważyć należy, że pomienione pismo urzędowe nie zaprzecza bynajmniej faktowi przeciwnego konstytucji przemawiania ze strony nuncjusza, lecz oświadcza jedynie, że żaden list nie został z tego powodu pisany do tegoż nuncjusza; okoliczność ta utwierdza opinię publiczną w przekonaniu, że rząd chce wytrwać na teraz względem duchowieństwa w postawie wyczekującej (*Nordd. A. Z.*).

* (Deficyt). *Peszt. 21 listopada*. Na dzisiejszem posiedzeniu wydziału finansowego delegacji rady państwa, minister finansów p. Brestel rozwoził się nad położeniem finansów Austrii zachodniej. Deficyt, powiedział on, po przyjęciu wspólnego budżetu według projektu rządowego, wynosiłby tylko 12 milionów zlr. i zostałby pokryty za pomocą reformy podatków, podjęcia długu bieżącego i sprzedaży wieńskiejskiej kolei żelaznej, na którą znajdują się chętni nabywcy, jako też zapomocą odpowiedniego postępowania. Projekta dotyczące reformy podatków przedstawione zostaną natychmiast po zebraniu się rady państwa. (*Cor. Bür.*)

* (Sejm kroacki). *Zagrzeb, 19 listopada*. Na posiedzeniu sejmu powitane zostało z zapalem zatwierdzone najwyżej prawo do osuszenia bagien Zonsko-Polie. Na wniosek Wukowicza uchwalony został adres dziękczynny do cesarza za najwyższe zatwierdzenie porozumienia. Dla wprowadzenia tego prawa w wykonanie, namiestnictwo upoważnione zostało do jego ogłoszenia. (*Cor. Bür.*)

Francja.

* (Oficerowie gwardji narodowej). Zapewniają, że wszyscy oficerowie należący do składu ruchomej gwardji departamentu Sekwany, otrzymają nominacje w połowie miesiąca grudnia, i że będą mieli zaszczyt być przyjętymi przez cesarza w pałacu tuileryjskim w d. 1 stycznia. Zajmują się czynnie wyborem oficerów do ruchomej gwardji w departamentach. Mówią, że wybór ten ukończony zostanie w pierwszych dniach lutego. (*La Patr.*)

* (Zjazd gości). *Paryż, 20 listopada*. Książę księżna Walji przybyli dziś rano do Compiègne. Cesarz powitał ich osobiście na dworcu kolei żelaznej. (*La Patr.*)

Włochy i Rzym.

* (Niezadowolnienie). Korespondenci przedstawiali w groźnej postawie ruch autonomiczny w Sycylii; dzisiejsze zaś dzienniki włoskie donoszą o prostem tylko niezadowolnieniu sycylijskich, bez wszelkiego znaczenia. (*La Fr.*)

* (Parlament). *Gazzetta di Torino* powtarza pogłoskę, według której ministerstwo postanowiło odrzucić żądanie interpelacji, aż dopóki nie będzie uchwalona reforma administracyjna i reforma budżetu. (*La Patr.*)

Grecja.

* (Agitacje). *La Fr.* z d. 19 listopada pisze: Korespondenci nasi donoszą z Grecji, że z wyjątkiem pojedynczych gwałtów bandytyzmu, spokojność w Epirze nie została w ostatnich czasach nigdzie zakłóconą, pomimo nieustannych podburzań ze strony agitatorów greckich. Zamiast zniechęcania się tą spokojną postawą ludności i odstąpienia od swoich projektów, przygotowują oni ciągle żywioły powstańcze i chcą wkrótce w tych okolicach wywołać powstanie. Nie ulega wątpliwości, piszą korespondenci, że bardzo wielka agitacja i ruch niezwykle objawi się

wkrótce na granicach Epiru, że zgromadzono wielką liczbę broni i że kraj tak jest przepelniony bandytami, iż niepodobna wyjść po za mury Caravassera, ażeby się nie narażać na wielkie niebezpieczeństwo. Rząd turecki powinien być w pogotowiu na wszelki wypadek i podwoić czujność w Epirze nie tylko przeciwko agitatorom zagranicznym ale także przeciwko wierności i uczciwości swoich własnych agentów.

Portugalia.

* (Oszczędności w budżecie). Rząd portugalski postanowił przestrzegać postawę wyczekującą co do rozwoju rzeczy w kraju sąsiednim. Rząd poświęca swą uwagę administracji wewnętrznej i zaprzęta się głównie zaprowadzeniem oszczędności w budżecie. Skutkiem tego zwinęty został np. nowo uorganizowany oddział inżynierów cywilnych do wykonywania robót publicznych, które mają być nadal uskuteczniwane po dawnemu przez inżynierów wojskowych. Ministerstwo wojny dąży do zaprowadzenia oszczędności zapomocą nowego podziału korpusu weteranów, oraz zapomocą zwinienia posad dwóch generałów brygady i dwóch generałów dywizji, oraz stanowiska marszałka armji, zajmowanego obecnie przez księcia Saldanha. Tytuł generała-feldmarszałka pozostanie przy królu Ferdynandzie. Nareszcie liczba dywizji militarnych, na które podzielone jest królestwo wraz z wyspami sąsiednimi, ma być zredukowaną z dziesięciu na pięć. Powyższe środki dadzą około 11 milionów franków oszczędności, które ministerstwo spodziewa się doprowadzić do sumy 16 milionów, t. j. do wysokości połowy całego deficytu (*Nordd. A. Z.*)

Szwecja i Norwegja.

* (Zniesienie kary śmierci). Król szwedzki Karol XV postanowił, że na przyszłość nie będzie wykonywaną w jego królestwie żadna kara śmierci, i że jeżeli kara śmierci nie została zniesioną prawnie, to chce on przynajmniej, ażeby zniesioną została faktycznie. (*La Fr.*)

Anglja.

* (Gibraltar). Zasługuje na uwagę ta okoliczność, że myśl odstąpienia Gibraltar na rzecz Hiszpanji, która podniesioną została po raz pierwszy przez jedno z pism hiszpańskich, nie jest przez prasę angielską tak bardzo poważnie roztrząsaną, ani też bezwarunkowo odpięraną. Między innemi dziennik *Globe* powiada, że utrzymanie za Anglią Gibraltar było niezbędne tak długo, dopóki obawiano się, że podług idei Napoleona I, morze Śródziemne stanie się morzem francuzkiem i Anglja odcięta zostanie od swych posiadłości indyjskich. Dziś atoli, Gibraltar nie jest bynajmniej kluczem morza Śródziemnego, tak samo jak cytadela Dover nie jest kluczem kanału. Przypatrzywszy się z bliska twierdzy, przekonywamy się, że większa część dział Gibraltaru skierowana jest nie na cieśninę, lecz na zatokę Algesiras. Chcieć drogę morską, mającą 11 mil szerokości, zamknąć zapomocą dział dla parostatków, byłoby śmiesznem, główna zaś zaleta Gibraltaru zależy na tem, że służy on jako stacja do floty. Lecz i pod tym względem przedstawia on tę niedogodność, że burza od zachodu może za-zkodzić okrętom bardziej, niż bitwa morską. Wśród takich okoliczności, wydatki na utrzymanie tej twierdzy nie pozostają w stosunku do korzyści, i wolno zapytać, czy obok drugiej stacji morza Śródziemnego (Malta), Gibraltar nie jest zanadto kosztownym i zbytecznym artykułem, kosztownym zaś zwłaszcza pod tym względem, że jest jednym z najbardziej niezdrowych punktów dla trzymania załogi. Nareszcie, jako argument przeciw dalszej okupacji Gibraltar, powinna być uważana i ta także okoliczność, że port tameczny, będąc wolnym, daje mie-zkańcom nadbrzeżnym jak najłatwiejszą sposobność do trudnienia się kontrabandą, co wywołuje częste spory pomiędzy władzami angielskimi i hiszpańskimi. Pomimo to, powiada w końcu *Globe*, o odstąpieniu Gibraltaru można będzie pomyśleć wówczas dopiero, gdy Hiszpanja będzie dość silną, ażeby była w stanie bronić skutecznie tej twierdzy.

* (Mowa p. Disraelego). *Londyn 20 listopada*. W mowie do swoich wyborców, Disraeli stwierdził, że stosunki Anglii z rządami zagranicznymi są ze wszech miar przyjacielskie, podczas gdy w chwili objęcia przez niego jego teraźniejszego stanowiska, stosunki Anglii z Danją, Niemcami i Rosją były nieco chłodne, winę czego przypisać należy lordowi Russell. Anglja interesuje się jak najmocniej pomyślnością pokojową ładu stałego, lecz ga-dzi dążnością do osiągnięcia tegoż arrojowej zapomocą kosztownej polityki interwencji w sprawy europejskie. W interesie Anglii, życzy on sobie pokoju w Europie, i gdziekolwiek wpływ rządu angielskiego będzie mógł spowodować utrzymanie pokoju, tam będzie on użyty; lecz do interwencji rzeczywistej, Anglja da się nakłonić

jedynie w razie niezbędnej konieczności, jak to miało np. miejsce w kwestji luksemburskiej. (*Wolfs T. B.*)

* (Polityka angielska). *Monitor wieczorny* w swoim przeglądzie tygodniowym poświęca następujący ustęp polityce angielskiej: „Można już potwierdzić na pewno, że jakiegokolwiek bądź ministerstwo objęłoby władzę, rząd angielski przejęty będzie ideami przeważnie pokojowymi, które obecny gabinet przyjął za regułę swojego postępowania. P. Disraeli i p. Gladstone, lord Stanley i lord Clarendon nie różnią się pomiędzy sobą w ocenianiu głównych zasad przewodniczących polityce angielskiej, i ta zgodność whigów i torysów była jedną z charakterystycznych oznak ostatniej walki wyborczej.”

* (Wybory). Z rezultatu wyborów po miastach odbytych obecnie w Anglii, okazało się 283 członków należących do stronnictwa liberalnego i 156 do stronnictwa zachowawczego. Dziwnem jest to, że stronnictwo zachowawcze miało wielkie powodzenie w części wielkich miastach przemysłowych, gdzie skład wyborców znacznie powiększony został w skutek nowej reformy. Widocznie robotnicy chcieli wystąpić z protestacją przeciwko teoretykom, dla których piękne obietnice i reformy społeczne przepowiadane przez nich, są tylko środkami do wywarcia wrażenia na słuchaczach. Nie można inaczej wytłumaczyć sobie niepowodzenia, jakiego doznali tacy ludzie jak Milner Gibson i Stuart Mill. Większość liberalna powiększyła się w ogóle w dawnych okręgach wyborczych o 37 głosów; w okręgach zaś ustanowionych przez prawo reformy otrzymała ona 22 głosy przeciwko 5 głosom danym członkom stronnictwa zachowawczego. (*Nord.*)

* (Rozruchy). Telegram nadesłany z Dublinu do *Morning Posta* pod d. 19 b. m. donosi, że w tem mieście w chwili zamknięcia wyborów, nastąpiły rozruchy. Inne depesze przesłane do *Timesa* donoszą, że Limerick i Galway były także widownią nieznacznych rozruchów. W Sligo w Irlandji wybuchły również rozruchy. Kapitan King został zabity, trzech panów znieważono. (*La Patr.*)

Ameryka.

* (Położenie rzeczy w Stanach Zjednoczonych). *Nowy-Jork, 7 listopada*. P. Colfax miał w Pittsburgu mowę, w której oświadczył, że nowa polityka będzie oparta na wolności, sprawiedliwości i opiece dla wszystkich. Wynurzył on nadzieję, że wybór Hoffmanna w Nowym Jorku zostanie unieważniony z powodu nieregularności. W Savannah obawiają się powstania murzynów. Znakomiti republikanie domagają się usunięcia Mac Culocha od obowiązków. (*Corr. Hav. Bul.*)

* (Protestacja). Według wiadomości z Peru z d. 13 października, rząd, z powodu reklamacji podanych francuzkich co do strat poniesionych przez nich w rozruchach styczniowych, miał oświadczyć, że cudzoziemcy powinni temu samemu podlegać losowi co krajowcy. Posłowie Stanów Zjednoczonych, angielski, francuzki i pruski natychmiast zaprotestowali. (*La Patr.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Kraków, 7 (19) listopada (*).

Sprawy językowe i autonomia. — Wybór Naumowicza. — Statystyka kryminalna.

Tutejsi polacy, bądź co bądź, usiłują wyobrazić sobie istnienie w Galicji Królestwa Polskiego, i za każdym razem udają mocno zadziwionych, jeżeli do urzędowej sfery tutejszej prowincji przedrze się język niemiecki. Ogólne niezadowolnienie wyraziło się z szczególną siłą w ostatnich czasach, z powodu rozporządzenia ministerjalnego z 19 października, dotyczącego spraw miejscowych, a ogłoszonego w języku niemieckim. Stanowiąc echo dążeń polskich, *Czas* w Nr. 265 ym, z dyplomatyczną zręcznością protestuje przeciwko pogwałceniu praw narodowych, i przypomina komu należy, że do rozporządzeń rządowych i kościelnych w Galicji, ma swój urzędowy język, to jest polski.

Zdawałoby się, że dla zadowolenia narodowej miłości własnej, zupełnie dostatecznem jest istnienie polskiego organu urzędowego (*Gazety Lawowskiej*), za pomocą którego rząd odzywa się do tutejszej ludności w języku miejscowym; niemniej każde drobniagowe roszczenie, stanowi ważny symptomat nadmierności wymagań polskich i niezadowolnienia. W Wiedniu zaczynają już poznawać niebezpieczeństwo bawienia się w narodowość polską, i na wymagania bezwzględnej autonomji dla Galicji, zaczynają powoli odburkiwać się....

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniem*.

N. D. 7453. Начальник Радиминского Уезда.

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе что 9 (21) декабря с. г. въ 11 часовъ утра, въ деревнѣ Троицы, гмины Малополь, будутъ производиться публичные изустные торги, на продажу секвестрованныхъ неисправному арендатору по-духовнаго фольварка Засадоси перезконыхъ и сырыхъ израсцевъ на 202 печей.

Г. Радиминъ, ноября 6 дня 1868 г.
Маіоръ, Сѣдлецкій.

N. D. 7415. Закрочимское Лѣсное Управление.

Симъ объявляетъ, что 27 ноября (9 декабря) и 28 ноября (10 декабря) с. г. въ канцеляріи Лѣснаго Управления въ деревнѣ Шиперно, будутъ производиться публичные изустные торги на продажу лѣса съ лѣсовъ казенныхъ дачей Закрочимскаго Лѣсничества, отъ нижеслѣдующихъ суммъ, именно:

Въ дачѣ Броды въ округѣ III, лѣсовъ № 19, отъ 1532 р. 28 к.

Въ дачѣ Киколы въ округѣ I, лѣсовъ № 9, отъ 521 р. 34 к.

Въ дачѣ Колонія въ округѣ IV, лѣсовъ № 23, отъ 506 р. 72 к.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ въ $\frac{1}{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ.

Ближайшія условія сихъ торговъ могутъ быть разсмотрѣваемы ежедневно въ канцеляріи Лѣснаго Управления.

Въ Деревнѣ Шиперно, ноября 5 (17) дня 1868 г.

Старшій Лѣсничій ().

N. D. 7362. Rada Szczęgółowa Opiekunów Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. o godzinie 11 rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, przed delegowanymi Członkami Rady Szczęgółowej Opiekunów tegoż Szpitala odbędzie się licytacja głośnie i plus na sprzedaż efektów po zmarłym w Szpitalu pozostałym a mianowicie:

Odzieży sukiennej letniej i watewej, płaszczy i salop podsztyt futrem, niepodsztyt, kożuchów i kożuszków, butów i różnego obuwia skórzanego i szlafroków sukiennych, o ilości i jakości których przekonać się można na miejscu. Licytacja rozpocznie się o sumy rs. 50. Vadium do licytacji oznacza się po rs. 15. utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie zaraz dopłacić do złożonego vadium reszcie wyrównującą, postąpieniej przez niego sumie, vadium składane ma być w kasie szpitalnej w dniu do licytacji oznaczonym najpóźniej do godziny 11 rano, nikt bowiem nie posiadający kwitu tejże kasy na złożone vadium do licytacji, przypuszczonym nie będzie. Utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie, oprócz zapłacenia jak wyżej postąpieniej sumy, zapłacić nadto kosztu ogłoszeń tej licytacji.

Vadia osób nieutrzymujących się przy tejże, natychmiast po odbyciu takowej zwracane im będą.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1868 r.
Opiekun Prezydujący, Mianowski.
Pomoenik Nadzorca Szpitala, Mucharski.

N. D. 7376. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomę czynię, iż na żądanie Otyli Karoliny Klementyny 3 imion z Wejchertów Szmiddeckiej, Franciszka Xawerego 2 imion Szmiddeckiego, Radey Rządu Gubernjalnego małżonki, przy asystencji męża swego działającej, czyli obojga małżonków Szmiddeckich, w mieście Kaliszu zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Antoniego Ruszkowskiego, Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego, obrane mających, od których tenże Patron stawa i substancją dóbr Walenczowa popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 12,000 z procentem, od Erazma Bleszyńskiego należnej, protokółem Franciszka Roweckiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, na gruncie w d. 4 (16) Maja r. b. rozpoczętym, a w d. 6 (18) Maja t. r. ukończonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszowego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Walenczowo, z folwarku i wsi Walenczowa, z folwarku Posadowek, wsi Grady, z folwarku Juljuszów, z wszelkimi zabudowaniami dworskimi, z wyłączeniem z pod zajęcia i sprzedaży zabudowań i gruntów na własność włościan przeszłych, zresztą z wszelkimi dochodami i użytkami rolami, łąkami, pastwiskami, lasami, zarządkami, zagajnikami, propinacją, czynszami, rybolowstwem, położeniem, inwentarzem martwym i żywym, z tem wszystkiem co całość ich stanowi, i w tem ograniczeniu jak się na teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słonecz z dobrami Zagórze i borami do miasta Kłobucka należącymi, na południe z dobrami Zakrzewem, Rybnem i Hutą Walenczowską, na zachód słonecz z wsią rzadczą Złochowice, na północ z dobrami Wilkowieckimi.

Odległe są miasta gubernjalnego Petrokowia wiorst 54, od miasta okręgowego i powiatowego Częstochowy wiorst 20, od miasta Kłobucka wiorst 5, od miasta Krzepic wiorst 12; należą do parafii Kłobucka, gminy Opatów, położone w okręgu i powiecie Częstochowskim, gubernji Petrokowskiej, których właścicielem jest Erazm Bleszyński, wdóbrach Walenczowie zamieszkały i w jego naturalnym i cywilnym znajdują się posiadani.

Granice są niesporne; całe dobra mają przybliżonym sposobem rozległości około wiorst 38, mórg 23, przętów kw. 250 na miarę nowopolską, czyli dziesiątyn 580 na miarę ruską; grunta należą do klasy II, III i IV, zajądają się zabudowaniami dworskimi i gospodarskimi potrzebom miejscowemu odpowiednie.

W dobrach tych jest: inwentarz martwy i kuźnia w której porządki w niej będące, są własnością kowala, w gorzelni wszystkie aparaty, oraz inwentarz żywy na gruncie dóbr Walenczowa znajdujące się, są własnością Michała Tachowskiego, na mocy aktu przed Rejentem Adamem Makarowskim, pod dniem 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. w dobrach Walenczowie sporządzonego, którego symulacja w oddzielnej drodze dochodzi zastrzeżenia. Ignacy Sshabowski propinator, płaci czynszu dworowi rocznie rs. 375, któremu kontrakt dzierżawy propinacji, kończy się z dniem 1 Marca 1869 r.

Podatki dworskie do kasy w Częstochowie opłacać się winne, wynoszą rocznie rs. 846 kop. 13, zalegają w opłacie rub. sreb. 1,342 kop. 14 $\frac{1}{2}$.

Szczęgółowy opis zajętych dóbr Walenczowa pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań i ich ilości, oraz innych szczegółów, znajduje się w protokole zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Antoniego Ruszkowskiego i w biurze Pisarza Trybunału, gdzie również zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrane być mogą.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Częstochowskiego, Ignacemu Brochowskiemu, w d. 8 (20) Maja r. b., a Wójtowi gminy Opatów Rochowi Elias, d. 22 Maja (3 Czerwca) t. r.; obydwom do rąk własnych; następnie do księgi wieczystej dóbr ziemskich Walenczowa, w Kancelarii Ziemiańskiej, d. 26 Czerwca (8 Lipca) t. r. wniesiony i wpisany; a do księgi zaareztowań w kancelarii Pisarza Trybunału utrzymanej dnia 9 (21) Lipca t. r. wpisany i zarejestrowany został.

Sprzedaż tych dóbr odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym, przy ulicy Józefina stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji pomienionego Trybunału w d. 22 Sierpnia (3 Wziesnia) 1868 r. o godzinie 10 z rana nastąpi.

Kalisz d. 9 (21) Lipca 1868 r.

Asesor Kolejalny, J. Migórski.

Po odbyciu 3 publikacji warunków sprzedaży dóbr Walenczowa, i temczasowego przysądzenia w dniu 1 (13) Listopada r. b. Termin do ostatecznego przysądzenia, wyrokiem Trybunału, na d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868 r. o godzinie 10 z rana, w miejscu jego zwykłych posiedzeń wyznaczony został. Dobra te popierającemu sprzedaż Patronowi Ruszkowskiemu temczasowo za sumę rs. 20,000 przysądzone zostały.

Kalisz d. 2 (14) Listopada 1868 r.

J. Migórski

N. D. 7215. Регентъ Канцеляріи въ г. Равѣ.

Симъ объявляетъ, что на основании рѣшения Гражданскаго Трибунала въ г. Варшавѣ отъ 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. утверждающаго постановленія семеннаго совѣта по дѣлу малолѣтнихъ Францишка и Яна Речульскихъ состоящихъ въ Магистратѣ г. Сѣврснвицы отъ 29 Января (10 Февраля) и 28 Марта (9 Апрѣля) с. г., продана будетъ въ законную собственность съ гласныхъ торговъ находящаяся въ г. Сѣврснвицы, Сѣврснвицкаго Уѣзда, Варшавскаго Губерніи недвижимость подъ N. 220 на Мицонской улицѣ принадлежащая вышеупомянутымъ малолѣтнимъ и отцу ихъ Станиславу Речульскому, состоящая изъ деревяннаго дома, двухъ скотныхъ сараевъ, огорода, площади и забора.

Присужденіе предварительное будетъ 5 (17) Декабря с. г. въ 11 часовъ утра въ г. Равѣ въ моей канцеляріи въ домѣ подъ N. 156/7 на улицѣ Новый Рынокъ.

Торги будутъ производиться начиная отъ суммы 237 р. с. 33 коп. какъ двухъ третей частей 356 р. с. экспертами означенной цѣности.

Залогъ къ этимъ торгамъ опредѣлено въ 150 р. с.

Подробныя торговныя условія могутъ быть пересмотрѣны въ моей канцеляріи въ г. Равѣ, 11 (23) Октября 1868 года.

П. Протоувскій.

Реjent Канцеляріи въ Равѣ.

Wiadomo czynię, iż na zasadzie decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 27 Kwie-

tnia (9 Maja) r. b. zapadłej, potwierdzającej uchwały rady familijnej w interesie nieletnich Franciszka i Jana Reczulskich, w dniach 29 Stycznia (10 Lutego) i 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. w Magistracie miasta Skierniewicy wydane, sprzedana będzie w drodze beneficjalnej przez publiczną licytację przedemną, nieruchomości w mieście Skierniewicy, w Powiecie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej pod Nr. 220 przy ulicy Mszczonowskiej położona, prawem własności do powyższych nieletnich i oca ich Stanisława Reczulskiego należąca, składająca się z domu drewnianego, dwóch chlewów w podwórzu, ogrodu, placu i parkanu.

Termin przygotowania przysądzenia w mojej Kancelarii w mieście Rawie w domu pod Nr. 156/7 przy ulicy Nowy Rynek egzystujący na dzień 5 (17) Grudnia r. b. godzinę 11 z rana wyznaczony.

Licytacja rozpocznie się od rs. 237 kop. 33, jako dwóch trzecich rs. 356 szacunku przez biegłego wynalez onego.

Vadium do licytacji wynosi rs. 150. Taksa, zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrane być mogą w mojej Kancelarii.

Rawa d. 11 (23) Października 1868 roku.
P. Grotowski.

N. D. 7467. W dniu 13 (25) Listopada r. b. o godz. 11 z rana w Warszawie na targu pod Lwem; w dniu 14 (26) t. m. i r. o godz. 11 z rana na Grzybowie i o godzinie 12 w południe w przedmieściu Pradze na targu Końskim; w dniu 15 (27) Listopada o godz. 11 z rana na Muranowie, różne meble, fortepian, lastra, naczynia miedziane, przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski Komornik.

N. D. 7455. Судебный Приставъ при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго.

Извѣщаетъ публику, что: 13 (25) Ноября с. г., въ 10 часовъ утра, на базарѣ Сепериновъ называемымъ, въ Варшавѣ: мебель магоневая, ясеневая, мужескій гардеробъ и т. п.; 18 (30) тогожъ мѣсяца, въ 9 часовъ утра, на базарѣ за Желѣзною брамою, подсвѣчники, ложки, вилки серебряныя и перегнѣны съ камушками золотые и т. п., какъ описанные за долги движимости, съ публичныхъ торговъ будутъ проданы.

Станиславъ Навроцкій.

N. D. 7466. W dniu 12 (24) Listopada r. b. o godzinie 10 przed trzema Krzyżami, na tymże placu w dniu 15 (27) t. m. o godzinie 11 z rana; na Grzybowie w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. o godzinie 10 z rana i w tymże dniu na placu przed trzema Krzyżami o godzinie 11 rano, prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: meble machoniowe i jesionowe, zegary, lustra, obrazy, świeczniki, powóz, wozy i znaczna ilość belek, krokiew i bali przez publiczną licytację sprzedane będą.

Władysław Karwowski Komornik.

N. D. 7457. Wiadomo czynię, że prawnie zajęte ruchomości machoniowe, jako to: szeląg i fortepian o 6 $\frac{1}{2}$ oktawach z fabryki Buchaltza w Warszawie na targu publicznym za Żelazną bramą zwanym w dniu 12 (24) Listopada r. b. o godz. 12 w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 7001.

ZAKŁAD LECZNICZY DLA KOBIET DOKTORÓW ROGOWICZA I BERNHARDA,

w Warszawie, Aleja Ujazdowska Nr. 126c. (14 nowy).

Przyjmuje kobiety ciężarne, rodzące i dotknięte wszelkimi chorobami, z wyjątkiem zaraźliwych i rakowatych nieuleczalnych. Osoby przybywające do Zakładu dla odbycia tamże słabości rozwiązania, na żądanie mają zapewniony sekret pod każdym względem. Rodzące i położnice, jako też chore operowane, mieszczą się bezwarunkowo w pojedynczych pokojach; pokoje wspólne są przeznaczone dla ciężarnych, aż do chwili rozpoczęcia się porodu lub też dla chorych nie ciężarnych.

Oplata wynosi w pokojach pojedynczych po 3 rsr., w pokojach wspólnych na dwie osoby po 2 rsr., a w pokojach dla trzech osób po 3 rsr. 1 kop. 50 dziennie od osoby. Za tę opłatą chore otrzymują to wszystko, co do wygodnego ich utrzymania i wyleczenia jest potrzebne, z wyjątkiem wód mineralnych.

W zakładzie dopinają się wszelkie operacje w zakres położnictwa i chorób kobiecych wchodzące, za oddzielną opłatą. Nowo narodzone dziecię, znajdzie zawsze w Zakładzie mamkę do karmienia go, za opłatą 75 kop. sr. dziennie. Dzieci zrodzone z Zakładu, mogą tamże pozostawać aż do zupełnego wykarmienia i dłużej.

W ambulatorjum Zakładu, udzielana jest porada lekarska dla przychodzących chorych, codziennie od godziny 12 do 2 w południe.

N. D. 7095.

RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNI

W PETERSBURGU.

z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych, towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia pod bardzo korzystnymi warunkami.

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach sprawiedliwych z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września r. b. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,

NIKOLAJ ROTWAND.

Biuro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745 6) obok gmachu Bankowego. 3-1660f

N. D. 7103.

Zakład Młynarski

z zupełnie nowymi zabudowaniami, posiadający młyn do zboża, tartak i folusz, pierwsze dwa niemieckie z dwoma amerykańskimi cylindrami, położony w bliskości Warszawy, w dobrej do handlu mąką i drzewem korzystnej okolicy, opatrzonej wodą, której nigdy brakować nie może, jest do wydzierżawienia na dłuższy czas pod korzystnymi warunkami.

Reflektujący zaopatrzeni w dostateczne środki materialne, zechcą dla otrzymania szczegółowych wiadomości, nadesłać swój adres do Ekspedycji anonsów Ru-

dolfa Mosse w Berlinie, Friedrichs-strasse Nr. 60 pod lit. M. 3066.

N. D. 7300. Podaje do powszechnej wiadomości: iż Bileta Lombardowe wydane za N. rami: 16473 na rs. 15, 18529 na rs. 8, 23339 na rs. 40, 16082 na rs. 9, 23258 na rs. 18, 15192 na rs. 18, 25449 na rs. 25, 22874 na rs. 18, 23172 na rs. 8, przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 23 Listopada 1868 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych, w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikaty biletów wydanych zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. (16930).

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE
I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.N. D. 7338. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandra Michaux, urzędnika b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, w Warszawie pod Nr. 6146. zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania sądowego u Juliana Czajkowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sum r. 250 i r. 2,250 czyli ogólnej sumy r. 2,500 z procentem od dnia 1 Stycznia 1868 r. liczącym się i kosztami od Heliodora Józefa Grabowskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2300D. położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 415 zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 3 (15) Maja 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Gęsiej pod Nr. 2300 lit. D. w gminie Magistratu miasta Warszawy w cyrkule policyjnym V i VI, administracyjnym IV, V i VI, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu r. 7 kop. 50 położona. prawem własności do egzekwowanego dłużnika Heliodora Józefa Grabowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 415 zamieszkałego należąca, w dzierżawę posiadaniu za kontraktem urzędowym przed Teofilem Brzozowskim Rejentem w Warszawie w dniu 1 (13) Maja 1868 r. sporządzonym na lat trzy, poczynając od dnia 1 Kwietnia n. s. 1868 r. za cenę roczną r. 1,000 Feliksa Serwatowicza zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, przybliżonej rozległości około łokci kw. 2,770 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i jednym piętrze, o 8 komnatach murowanych nad dach blachą kryty wyprowadzonych.
2. Parkan z desek około 13 łokci długości, a 5 łokci wysokości.
3. Komórka z desek w słupy postawiona gontami kryta.
4. Budynek z desek deskami kryty, mieszczący w sobie 17 komórek.
5. Budynek z bali w słupy, dachówka karpiówka kryta, w którym dwie wozownie i 2 stajnie.
6. Budynek z desek blachą żelazną kryty.
7. Komórka z desek deskami kryta na 8 podzielona.
8. Wozownia z desek deskami kryta.
9. Kloaki z desek w słupy deskami kryte o 6 sedesach, a przed niemi śmietnik z kłapą na zawiasach.
10. Parkan z desek około łokci 10 długości, a 4 wysokości.
11. Studnia balami cembrowana i kryta z korbą i pompą drewnianą.

W nieruchomości powyższej zamieszkuje 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości Nr. 2300D. w Warszawie znajduje się u sprzedającego dyrygującego Juliana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, w akcie zajęcia, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 18 (30) Maja 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższą zajętej i zaareztowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2300D. położonej w dniu 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.

Sprzedaż dyryguować będzie Julian Czaj-

kowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1868 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1868 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 1 (13), 15 (27) Sierpnia i 29 Sierpnia (10 Września) r. b. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacji, termin do przygotowania przysądzenia na d. 14 (26) Października 1868 r. godzinę 10 z rana, wyznaczony został, w którym to terminie nieruchomości Nr. 2300D. Juliana Czajkowskiego Patronowi, przygotować było za sumę r. 4,000 przysądzoną została. Następnie Trybunał wyrokiem w tym samym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczowej nieruchomości na d. 2 (14) Sierpnia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, a licytacja w tym terminie zacznie się od 1/3 części szacunku taksa biegłych wynależę się mające o.

Warszawa, d. 15 (27) Października 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7440. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny z Minasowiczów po Janie Grzegorz Tańskim pozostałej wdowie, obywatelki, w Warszawie pod Nr. 1355 f. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juliana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 a. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy r. 4,500 z procentem 5% od dnia 2 Sierpnia n. s. 1868 r. i kosztami od Edmunda Kobyłeckiego obywatela, właściciela nieruchomości Nr. 2491 A. w Warszawie położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2433 zamieszkałego, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 6 (18) Czerwca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 2491 A. przy zbiegu ulic Smoczej i Gęsiej, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu r. 4 kop. 50 rocznie, w Cyркуle Policyjnym i Administracyjnym V i VI, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do Edmunda Kobyłeckiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 2433 zamieszkałego, należąca, w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, ogólnej rozległości około łokci kw. 5400 zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy murowany dachówką karpiówką, a przy okapach blachą kryty, o 2 komnatach murowanych nad dach.
2. Domek parterowy z drzewa w słupy na podwalinach deskami szalowany, o 1 komnie nad dach gontami kryty wymurowany.
3. Przybudówka z desek w słupy gontami kryte, o 1 komnie czyli rurze z blachy żelaznej nad dach wyprowadzo jej, przytem mała komórka z desek.
4. Oficyna parterowa z drzewa w słupy gontami kryta, o 1 komnie nad dach wymurowany.
5. Oficyna z drzewa w słupy pod półdachem gontami krytym, o 1 komnie nad dach wymurowany.
6. Komórki z drzewa pod półdaszkiem z desek.

Pomiędzy oficynami ad 4 i 5, jest małe podwórko od ulicy Gęsiej deskami, a od głównego podwórza sztachetami z furtką ogrodzone.

7. Dom masiv murowany o parterze i piętrze z suterynami i piwnicami murowanymi sklepionymi, blachą żelazną kryty, o 4 komnatach murowanych nad dach wyprowadzonych, od rogu frontowego tego domu, kawałki parkanu wraz z bokami zabudowań pod Nr. 6, 5, 4. i 2. opisanych, stanowiące front od ulicy Gęsiej.
8. Zabudowanie z drzewa w słupy pod dachem gontami krytym, na stajnie i wozownie przeznaczone.
9. Zabudowanie piętrowe z drzewa w słupy pod półdachem dachówką holenderską krytym, w zabudowaniu tem na dole mieszczą się magły, a na górze 10 komórek.
10. Kloaka z drzewa w słupy postawiona dachówką holenderską kryta, o 4 sedesach bez drzwi.
11. Stajenka i wozówka z drzewa w słupy pod półdachem karpiówką krytym.
12. Zabudowanie piętrowe z drzewa w słupy pod półdachem karpiówką krytym,

W nieruchomości powyższej zamieszkuje 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości Nr. 2491 A. w Warszawie znajduje się u sprzedającego dyrygującego Juliana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 a. zamieszkałego, w akcie zajęcia, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 18 (30) Maja 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższą zajętej i zaareztowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2491 A. położonej w dniu 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.

Sprzedaż dyryguować będzie Julian Czaj-

kowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1868 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1868 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 1 (13), 15 (27) Sierpnia i 29 Sierpnia (10 Września) r. b. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacji, termin do przygotowania przysądzenia na d. 14 (26) Października 1868 r. godzinę 10 z rana, wyznaczony został, w którym to terminie nieruchomości Nr. 2300D. Juliana Czajkowskiego Patronowi, przygotować było za sumę r. 4,000 przysądzoną została. Następnie Trybunał wyrokiem w tym samym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczowej nieruchomości na d. 2 (14) Sierpnia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, a licytacja w tym terminie zacznie się od 1/3 części szacunku taksa biegłych wynależę się mające o.

Warszawa, d. 15 (27) Października 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7433. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny z Minasowiczów po Janie Grzegorz Tańskim pozostałej wdowie, obywatelki, w Warszawie pod Nr. 1355 f. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juliana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 a. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy r. 4,500 z procentem 5% od dnia 2 Sierpnia n. s. 1868 r. i kosztami od Edmunda Kobyłeckiego obywatela, właściciela nieruchomości Nr. 2491 A. w Warszawie położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2433 zamieszkałego, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 6 (18) Czerwca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1868 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższą zajętej i zaareztowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2491 A. położonej, w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 9 (21) Września 1868 r.

Sprzedaż dyryguować będzie Julian Czajkowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 9 (21) Lipca 1868 roku.

Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 9 (21) Lipca 1868 roku.

Rada Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 9 (21) Września, 23 Września (5 Października) i 7 (19) Października 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacji nieruchomości Nr. 2491 A. w Warszawie, Trybunał wyrokiem w dniu 7 (19) Października 1868 r. wydanym, termin do przygotowania przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 4 (16) Listopada r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie subhastowana nieruchomość Nr. 2491 A. w Warszawie przygotować było za sumę r. 6,000 przysądzoną została. Następnie Trybunał wyrokiem w terminie przygotowania przysądzenia wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości na dzień 3 (15) Sierpnia 1869 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie wyznaczył, a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy r. 16,500, jako 1/3 części szacunku w hipotece objawionego.

Warszawa dnia 6 (8) Listopada 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7433. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji-Rozmundy-Doroty trzech imion z Wandeltów Józefa Bibrych obywatela żony, pod Nr. 219 i Marji Szarlotty dwóch imion z Wandeltów Ludwika Bernhardt młynarza żony, pod Nr. 3106 w Warszawie zamieszkałych, w asystencji i za upoważnieniem swych mężów czyniących, zaś prawem własności do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Hipolita Glazer Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy r. 1,700 z procentem od dnia 1 Kwietnia 1867 r. i kosztów od Juliana i Józefa z Niedzielskich małżonków Klejn właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3080 i 3081 przy ulicy Wolskiej położonych, zaś w Warszawie pod Nr. 419 mieszkających i zamieszkanie prawne obrane mających protokółem Stanisława Nowcy Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 2 (14) Września 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

Warszawa d. 20 Wrześ. (4 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Po odbyciu w dniach 10 (22) Listopada, 24 Listopada (6 Grudnia) i 8 (20) Grudnia 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 3080 i 3081 w Warszawie przy ulicy Wolskiej położonych, Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem dnia 8 (20) Grudnia t. r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 1 (13) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału jak wyżej wskazano.

Licytacja zacznie się od sumy r. 3,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7433. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji-Rozmundy-Doroty trzech imion z Wandeltów Józefa Bibrych obywatela żony, pod Nr. 219 i Marji Szarlotty dwóch imion z Wandeltów Ludwika Bernhardt młynarza żony, pod Nr. 3106 w Warszawie zamieszkałych, w asystencji i za upoważnieniem swych mężów czyniących, zaś prawem własności do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Hipolita Glazer Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy r. 1,700 z procentem od dnia 1 Kwietnia 1867 r. i kosztów od Juliana i Józefa z Niedzielskich małżonków Klejn właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3080 i 3081 przy ulicy Wolskiej położonych, zaś w Warszawie pod Nr. 419 mieszkających i zamieszkanie prawne obrane mających protokółem Stanisława Nowcy Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 2 (14) Września 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

Warszawa d. 20 Wrześ. (4 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Po odbyciu w dniach 10 (22) Listopada, 24 Listopada (6 Grudnia) i 8 (20) Grudnia 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 3080 i 3081 w Warszawie przy ulicy Wolskiej położonych, Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem dnia 8 (20) Grudnia t. r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 1 (13) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału jak wyżej wskazano.

Licytacja zacznie się od sumy r. 3,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7433. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji-Rozmundy-Doroty trzech imion z Wandeltów Józefa Bibrych obywatela żony, pod Nr. 219 i Marji Szarlotty dwóch imion z Wandeltów Ludwika Bernhardt młynarza żony, pod Nr. 3106 w Warszawie zamieszkałych, w asystencji i za upoważnieniem swych mężów czyniących, zaś prawem własności do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Hipolita Glazer Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy r. 1,700 z procentem od dnia 1 Kwietnia 1867 r. i kosztów od Juliana i Józefa z Niedzielskich małżonków Klejn właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3080 i 3081 przy ulicy Wolskiej położonych, zaś w Warszawie pod Nr. 419 mieszkających i zamieszkanie prawne obrane mających protokółem Stanisława Nowcy Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 2 (14) Września 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

Warszawa d. 20 Wrześ. (4 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Po odbyciu w dniach 10 (22) Listopada, 24 Listopada (6 Grudnia) i 8 (20) Grudnia 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 3080 i 3081 w Warszawie przy ulicy Wolskiej położonych, Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem dnia 8 (20) Grudnia t. r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 1 (13) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału jak wyżej wskazano.

Licytacja zacznie się od sumy r. 3,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7433. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji-Rozmundy-Doroty trzech imion z Wandeltów Józefa Bibrych obywatela żony, pod Nr. 219 i Marji Szarlotty dwóch imion z Wandeltów Ludwika Bernhardt młynarza żony, pod Nr. 3106 w Warszawie zamieszkałych, w asystencji i za upoważnieniem swych mężów czyniących, zaś prawem własności do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Hipolita Glazer Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy r. 1,700 z procentem od dnia 1 Kwietnia 1867 r. i kosztów od Juliana i Józefa z Niedzielskich małżonków Klejn właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3080 i 3081 przy ulicy Wolskiej położonych, zaś w Warszawie pod Nr. 419 mieszkających i zamieszkanie prawne obrane mających protokółem Stanisława Nowcy Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 2 (14) Września 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszona została, zajęta i zaareztowana została

Warszawa d. 20 Wrześ. (4 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paździer.) 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Julian Swierczewski.

Po odbyciu w dniach 10 (22) Listopada, 24 Listopada (6 Grudnia) i 8 (20) Grudnia 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 3080 i 3081 w Warszawie przy ulicy Wolskiej położonych, Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem dnia 8 (20) Grudnia t. r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 1 (13) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału jak wyżej wskazano.

Licytacja zacznie się od sumy r. 3,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 7433. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji-Rozmundy-Doroty trzech imion z Wandeltów Józefa Bibrych obywatela żony, pod Nr. 219 i Marji Szarlotty dwóch imion z Wandeltów Ludwika Bernhardt młynarza żony, pod Nr. 3106 w Warszawie zamieszkałych, w asystencji i za upoważnieniem swych mężów czyniących, zaś prawem własności do tego interesu i całego postępowania subh

zo za sumę r. 3,000, i Trybunał wyrokiem dnia 1 (13) Lutego r. b., termin do ostatecznego przysądzenia rzeczony nieruchomości wyznaczył na dzień 18 (30) Marca 1868 roku godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I. Licytacja zaczyna się od 2/3 części tej sumy jaka przez biegłych za szacunek tej nieruchomości podana zostanie.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu Apelacji od wyroku przygotowawczego przysądzenia nie doszedł do skutku. Po oddaleniu Apelacji, Trybunał wyrokiem z ilacji dnia 31 Października (12 Listopada) r. b. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 28 Listopada (9 Grudnia) r. b. godzinę 10 rano wyznaczył. takowe odbędzie się na audjencji Trybunału jak wyżej wskazano.

Licytacja zaczyna się od sumy r. 6,418 kop. 90, jako 2/3 części szacunku przez biegłych oznaczonego. Vadium r. 900.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7432. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Magdaleny Reichel wdowy, z własnych funduszy utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 276 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego w Warszawie pod Nr. 511 u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie obrane mającej, w poszukiwaniu sumy r. 1,500 i r. 450 z procentem prawnym od daty ostatniego kwitu w chwili zapłaty obliczyć się mianym i kosztów od Emilji z Anasińskich Bogusławskiej, Nikodema Bogusławskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, małżonki, właścicielki nieruchomości w Warszawie przy ulicy Grzybowskiej pod Nr. 1018 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 592 zamieszkałej, protokółem Ludwika - Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r. sporządzonym, zajętą i zaarrestowaną w drodze przymuszonego wywłaszczenia została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Grzybowskiej pod Nr. 1018 na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie r. 1 kop. 80, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyркулу VII, Gminie tegoż Cyркулу i Magistratu miasta Warszawy, w Cyркуle Administracyjnym VII i VIII, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II położoną, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Emilji z Anasińskich Bogusławskiej, Nikodema Bogusławskiego małżonki należąca, i w tejże posiadaniu stojąca, poszukiwana wierzytelności hipotecznej obciążona, ogólnej rozległości około łokci bieżących 23 na długość, a około łokci 105 na szerokość zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1. Dom murowany o parterze i pierwszym piętrze, blachą cynkową kryty, 2 kominy murowane mający.
2. Oficyna parterowa o piwnicach z drzewa, blachą cynkową a w malej części gontami kryta, 2 kominy murowane mająca.
3. Oficyna murowana o parterze i pierwszym piętrze z piwnicą cynkiem kryta, z 2 kominami murowanymi.
4. Oficyna murowana parterowa z mieszkaniem suterynowym, dachówką karpiówką kryta 3 kominy murowane mająca.
5. Komórki z drzewa deskami kryte.
6. Śmietnik z desek.
7. Kloaka z desek deskami kryta.
8. Komórki z drzewa deskami kryte.
9. Studnia z pompą i korbą drewnianą.
10. Podwórko w części ryzostokiem z kamieni polnych wybrukowane.

W nieruchomości tej jest jedenastu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej i zaarrestowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrane być mogą.

Zajęcie w kopkach doreczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Jana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantem Łackiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II. pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudom dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1867 roku.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższą zajętą nieruchomość w Warszawie dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwszą publikacją zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Września 1867 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Ksawery Chraszczewski, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 7 (19) Czerwca 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie

Warszawa dnia 7 (19) Czerwca 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach: 4 (16) i 18 (30) Września i 2 (14) Października 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 2 (14) Października 1867 roku zaśpadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia wymienionej wy nieruchomości na dzień 30 Października (11 Listopada) 1867 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczyna się od sumy r. 3,000, zaś w terminie ostatecznym od 2/3 części szacunku taką biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa d. 5 (17) Października 1867 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położona, przysądzona została przygotowawczo Ksawerowi Chraszczewskiemu Patronowi za sumę r. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 30 Października (11 Listopada) 1867 r. zaśpadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczony nieruchomości na dzień 2 (14) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja w terminie ostatecznym zaczyna się będzie od 2/3 części szacunku taką biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Na vadium złożyć należy r. 900.

Warszawa dnia 11 (22) Listopada 1867 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy odbyć się nie mógł, gdyż dłużniczka Emilja Bogusławska, Nikodema Bogusławskiego Adwokata małżonka, właścicielka nieruchomości przedmiotem sprzedaży będącej, od wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 30 Października (11 Listopada) 1867 r. zaśpadłego, założyła apelację i Sąd Apelacyjny dopiero wyrokiem w d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1868 r. zaśpadłym, apelację Bogusławskiej jako bezzasadną oddalił. Następnie ekstrahentka egzekucji Magdalena Reichel wyrokiem na ilację w Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. zaśpadłym, zyskała nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej, na dzień 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja zaczyna się będzie od sumy r. 7,272 kop. 12, jako 2/3 części szacunku taką biegłych wynalezionego.

Na vadium złożyć należy r. 900.

Warszawa d. 27 Marca (8 Kwiet.) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy odbyć się nie mógł, gdyż dłużniczka Emilja Bogusławska właścicielka nieruchomości przedmiotem sprzedaży będącej, na wyroki Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 30 Października (11 Listopada) 1867 r. i Sądu Apelacyjnego dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1868 r. zapadłe, zaniósł skargę do Rządzącego Senatowi i Rządzący Senat w rozpoznaniu tej skargi wyrokiem na dzień 12 (24) Września 1868 r. zaśpadłym, wyroki zaskarżone co do nieruchomości znizył, a zresztą w swej mocy utrzymał, w czasie zaś tym ekstrahentka egzekucji Magdalena Reichel zesłała z tego świata, a pozostali po niej Sukcesorowie a) Agnieszka z Kamińskich po Józefie Pawłowski pozostała wdowa, w Warszawie pod Nr. 78; b) Michał Kamiński doktor, w Warszawie pod Nr. 457; c) Ignacy Kamiński radca honorowy emeryt, w mieście Częstochowie, Powiecie Częstochowskim Gubernji Piotrkowskiej; d) Feliks Anasiński panna doletnia, w Warszawie pod Nr. 1257; e) Józefa z Anasińskich Kazimierza Zakrzewskiego urzędnika małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniąca, czyli oboje małżonkowie Zakrzewscy w Warszawie pod Nr. 1257 i legatariusze testamentowi: a) Alojzy Anasiński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa w Warszawie pod Nr. 1257; b) Marja z Kamińskich

Jana Holtz urzędniczka małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniąca, czyli oboje małżonkowie Holtz w imieniu własnym, oraz jako rodzice i główni opiekuni Stanisława Holtz syna swego działającego, w Warszawie pod Nr. 457; c) Kamilla z Kamińskich Jana Dobrzelewskiego urzędnika drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w Warszawie pod Nr. 1549 G. d) Bronisława Kamińska panna pełnoletnia, w mieście Częstochowie, Powiecie Częstochowskim Gubernji Piotrkowskiej; e) Ignacy Kamiński radca honorowy, urzędnik Petersburskiego Departamentu Celnego, w mieście gubernjalnym Kaliszu, i f) Ludmiła z Chrzczanowskich Edwarda Salickiego obywatela, małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża działająca, w Warszawie pod Nr. 3078 a. zamieszkała, a zamieszkanie prawne do tego interesu i do całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, obrane mający, działając w dalszym ciągu zyskali wyrok ilacyjny Trybunału Cywilnego w dniu 31 Października (12 Listopada) 1868 r. zaśpadłym, wyznaczający nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej, na dzień 9 (21) Grudnia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu rządowym pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja zaczyna się będzie od sumy r. 7,272 kop. 12, jako 2/3 części szacunku taką biegłych wynalezionego.

Na vadium złożyć należy r. 900.

Warszawa dnia 4 (16) Listopada 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7458. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Młodzianowskiego właściciela dóbr Płoniawy i Zblichy, w Warszawie pod Nr. 638 a. zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Jana Izdebskiego Patrona w Płocku mieszkającego obrane mającego, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym, w egzekucji rozpoczętej przeciwko Franciszkowi Antoniemu 2-chem imion Kamińskiemu właścicielowi dóbr Stróżewa, w tychże dobrach okręgu Płockim zamieszkałemu, aktem w dniu 10 (22) Maja r. b. zaczętym, a dnia 14 (26) Maja t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra Stróżewo, w gminie Żaluskim, okręgu Płockim położone, własnością tegoż Kamińskiego będące, które zostały w posiadaniu i zarządzaniu Franciszka Kamińskiego dłużnika.

Dobra te należą do Sądu Pokoju w Zakrocymiu, są oddległe od miast: Zakrocymia wiorst 7, Płocka wiorst 21, Wyszogrodu wiorst 28, stanowią jedną całość; graniczą zaś na wschód z wsią Żaluską i gruntami osad zwanych Michałinka należących do dóbr Przyborowice Górne, na zachód z wsią Olszyną, na północ z wsią Przyborowice Dolne.

Podatki z dóbr tych opłacane wynoszą rocznie rs. 430 kop. 86 łącznie z procentem od sumy skądowej i sumy bankowej.

Szczegółowy opis zajętych dóbr według aktu zajęcia, bliższe objaśnienia obejmującego jest następujący:

A. Co do budowli:

Opis zabudowań dworskich: 1. Dwór z drzewa szachulem z drzewa na podmurówaniu z kamieni na wapno, w jednym szczyście przystawka z bali w słupy, złożona z dworem, gontami kryta, o jednym kominie murowanym z cegły palonej. 2. Oficyna z drzewa zewnątrz i wewnątrz wapnem wyrzuconą gontami pokryta, o jednym kominie z cegły palonej, obejmującej trzy, pod oficyną tą są piwnice murowane. 3. Dom dla służących dworskich z drzewa szachulem gontami kryty, o jednym kominie murowanym. 4. Chlewek z bali na słupach deskami kryty dla drobiu. 5. Kleka z drzewa deskami obita za ogrodem owocowym.

Zabudowania folwarczne gminne: 6. Spichrz z drzewa szachulem w słupy o dwóch komorach z górą do zboża, słomą kryty, podłoga i pułap z desek. 7. Stodoła o trzech klepiskach, czterech zasiekach, słomą kryta, z drzewa z bali na słupach, w niej jest maszyna młocarnia. 8. Stodoła druga o trzech zasiekach, dwóch klepiskach, z bali słomą kryta. 9. Szopa czyli obora dla bydła z bali na słupach pod słomą. 10. Owczarnia z szachulem słomą kryta. 11. Stajnie i wozownie w jednym budynku z bali na słupach, słomą pokryte. 12. Kurniki z drzewa na słupach słomą kryte. 13. Sklep w ziemi z bali ziemną kryty. 14. Sklep albo parsk do kartofli wydylowany z bali ziemną obasypany. 15. Studnia balami opogrodzkowana z żurawiem i drągami na słupie do ciągnięcia wody.

Zabudowania na wsi do dworu należące za ogrodem owocowym: 1. Kuźnia z bali na słupach deskami pokryta, z kominem murowanym z kamieni i gliny, wewnątrz z kotłnią do roboty kowalskiej, a w tej jest miech skórzanym do dworu należący, inne zaś narzędzia są własnością kowala. 2. Chałupa z drzewa na słupach z bali, słomą kryta, o jednym kominie murowanym, zajmuje trzy izby, w dwóch mie-

szkają: Józef Suchański i Mateusz Wychodźki uwłaszczeni, trzecia zaś izba należy do dworu w niej mieszka ekonom dworski.

Zabudowania należące do uwłaszczonych włości: 1. Chałupa z drzewa postawionych dachem słomianym pokrytych dziesięć, każda o jednym kominie murowanym, z tych jedna jeszcze nie ukończona. 2. Stodoła należących do uwłaszczonych włości sześć dachem słomianym pokrytych z drzewa.

B. Co do gruntu.

Siedliska dworskie: 1. Siedlisko na którym dom mieszkalny dworski, oficyna i plac przed dworem w gruncie klasy II obejmują około morgów jedną. 2. Siedlisko na którym są zabudowania gumienne i plac w środku tychże zajmujący gruntu klasy II morgów 1 przęt. 200. 3. Siedlisko gdzie kuźnia i część placu przy domu mieszkalnym ekonom w gruncie klasy II przęt. 120 obejmujące. Siedliska wiejskie do uwłaszczonej włości należą: place pod zabudowaniami, podwórko połączone z ogrodami mają gruntu klasy II około morgów 10.

Ogrody dworskie: 1. Ogród owocowy i w części warzywny w gruncie klasy II ma morgów 4. 2. Ogród warzywny w gruncie klasy II obejmują morg 1 pr. 150.

Grunta orne folwarczne: grunta te są klasy II i III i obejmują około morgów 466. Grunta dawnych gospodarzy rolnych a obecnie do uwłaszczonej należące w gruncie klasy II i III obejmują morg 88.

Grunta do dawnych służących dworskich na przysiewki i pod nawóz dane są w gruncie klasy II i III i obejmują około morgów 64.

Łąki folwarczne są w gruncie klasy II i obejmują około morgów 8.

Łąki do uwłaszczonej włości należące, będące przy ogrodach wiejskich, są w gruncie klasy II i obejmują około morgów 5.

Osada gospodarska do dworu należąca, przy trakcie szosowym z Płocka idącym od strony granicy folwarku Sekal zwanego, obejmuje w sobie: 1. Plac pod zabudowaniami i podwórka w gruncie klasy III, zajmują przętów 60. 2. Grunta orne klasy III morgów 2 przętów 240.

Druga osada do uwłaszczonej włości należąca, przy granicy boru do dóbr Przyborowice dolnych należących obejmuje w sobie: a) w placach pod zabudowaniami i podwórkach gruntu klasy III morgów 1; b) w gruncie ornym klasy III morgów 73.

1. Lasy czyli zarośla brzozywe młodeciane, położone przy granicy wsi Żalusk obejmują około morgów 45.

2. Zarośla brzozywe krzewiaste, przy granicy Zdunowa i Olszyn położone obejmują morgów 20.

Wody za ogrodem owocowym dworskim czyli kanały obejmują powierzchnię przęt. 250.

Nieużytki jako to: trakt szosowy z Płocka do Zakrocymia, droga od dworu na wieś idąca, dalej do Zdunowa, Żalusk, Przyborowice Górnych przez grunta za jęte przechodzące rowy miejsca nieużyteczne, a mianowicie doły, gdzie i dawniej była cegielnia obejmują około morgów 3 pr. 150.

Ogólna rozległość wynosi morgów 793 pr. 270 czyli włók 26 morgów 13 przęt. 270 miary nawo-polskiej.

Ludność we wsi Stróżewie jest następująca: 1. Adam Baryga, 2. Jan Woźniak, 3. Jan Kossella, 4. Kasper Patata, 5. Andrzej Kania, dawniejsi gospodarze, 6. Wojciech Tomaszewski, 7. Tekla Smolińska wdowa, 8. Andrzej Bartczak, 9. Antoni Bartolowicz, 10. Wojciech Jamrozak, 11. Jan Woźniak, 12. Kasper Duchoski, 13. Maciej Kostrzewa, 14. Wawrzyniec Moszczyński, 15. Jan Birkoski, 16. Andrzej Woźniak, 17. Franciszek Baryga, 18. Mikołaj Kanig, 19. Józef Łądkiewicz, 20. Andrzej Kozłowski, 21. Jan Wróblewski, wszyscy wyżej wymienieni włościannie, dawniejsi gospodarze i służący dworscy, dziś zaś uwłaszczeni, mają grunta i zabudowania jak powyżej opisano, bez żadnych obowiązków dla dworu, a to na mocy Najwyższego Manifestu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., z których Jan Wróblewski jest kowalem dworskim, mieszka w swej izbie, pobiera z dworu ordynarii zboża ciężkiego korey 12, garncy 16, na węgle rs. 30 i gruntu pod kartofle morg jeden, a za to wszystko obowiązany jest odrabiać wszelką robotę kowską do dworu.

Na folwarku Stróżewo zajęte zostały następujące inwentarze: 1. Koni roboczych różnej maści i lat, sztuk 16, 2. Krów także różnej maści i lat sztuk 10, 3. Jąłowizny sztuk 5, 4. Wozów szynowanych na drewnianych osiach sztuk 4, 5. Pługów amerykańskich żelaznych 6, 6. Uprząż na koni 16, to jest półszkorków rzemieśnionych z lejcami szesnastu.

W dobrach tych zakładów, fabryk i zapasów zbożowych niema żadnych.

Ogród owocowy plotem z żerdzi opatrzonej, ma drzew owocowych około sztuk 200.

Grunta orne folwarczne podzielone są na 3 pola, grunta orne zaś dla uwłaszczonej mają być odseparowane w jedną przestrzeń ziemi, bez żadnych służebności.

W granicach dóbr Stróżewa jest osada gospodarska należąca do dworu, na której są następujące zabudowania: 1. Chałupa z drzewa słomą kryta z kominem z surówki, 2. Stodoła z drzewa słomą kryta, na osadzie tej składające się z placu pod budynkami i podwórką wynoszących przestrzeni przęt. 60, oraz z grun-

tu ornego klasy III. morg 2 pręt. 240 mieszka Jan Sokołowski, który dawniej odrabiał do dworu ręcznie dai 70 w roku, później uważał się za uwłaszczonego, wreszcie zaś osada ta przyznana została dworowi, a Sokołowskiemu ma być wydzielony grunt dworski w ilości morg 2.

Jest także druga osada należąca do uwłaszczonych włościach która obejmuje: a) W placach poh zabudowań i podwórka gruntu klasy III morg 1, oraz b) gruntu ornego tejże klasy morg 73.

Na osadzie tej są budynki: 1. trzy chałupy z drzewa słomą kryte, każda z kominem murywanym, 2. trzy szopy z drzewa, słomą kryte.

Na osadzie opisanej mieszka: Walenty Zakowski, Stanisław Karolak i Leon Szasalski, dawniejsi gospodarze czynszowi, którzy ocalali po rs. 15, czynszu dworowi, a obecnie są uwłaszczeni, bez żadnych obowiązków dla dworu.

Las w zajętych dobrach składają się z zarosli brzoźowych, młodocianych i krzewiastych, dwa zaś kanały będące za ogrodem owocowym dworskim są zarybione.

Zresztą bliższy opis dóbr Stróżewa obejmuje protokół zajęcia, który przejrzanym być może w kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego i u Jana Izdebskiego Patrona przy temże Trybunale, prowadzącego sprzedaż dóbr Stróżewa.

Akt zajęcia doręczony został w dniu 1 (13) Czerwca r. b. Kazimierzowi Oranowskiemu Naczelnikowi powiatu Płockiego, Walentemu Bronowskiemu Wójtowi gminy Żalutki i Aleksandrowi Chądzyńskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Zakroczymiu.

Wnieście tego aktu do księgi wieczystej dóbr Stróżewa w dniu 22 Lipca (4 Sierpnia) r. b., a wpisanie do księgi zaareztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej, w dniu 6 (18) Sierpnia r. b. nastąpiło. Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w dniu 3 (15) Października 1868 r. o godzinie 10 z rana, po czym co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Janowi Izdebskiemu Patronowi.

Nadmienia się, iż subhastacja dóbr Stróżewa, rozpoczął Franciszek Młodzianowski w poszukiwaniu sumy rs. 7,500 z procentem po 5% od d. 12 (24) Czerwca 1866 r. liczącym się i kosztami; że zaś następnie sumy rs. 7,500 z procentem po 5% od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. przeszła na własność Aleksandra Miecznikowskiego, obywatela w dobrach Lipkowie okręgu Warszawskiego zamieszkałego, przeto subhastacja obecnie prowadzona jest tak na żądanie Franciszka Młodzianowskiego, jako też na żądanie Aleksandra Miecznikowskiego, który zamieszkanie prawne do tego interesu, ma również obrane u Jana Izdebskiego Patrona w Płocku.

Płock d. 8 (20) Sierpnia 1868 r.

Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków, termin do przygotowania przysądzenia dóbr Stróżewa, oznaczony został na dzień 5 (17) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od rsr. 6,000.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału.

Płock dnia 31 Paźdz. (12 Listop.) 1868 r.

Michał Betlej.

N. D. 7441. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż na żądanie SS-rów niedy Joachyma Fratau, jako to:

1. Rozalii z nowego imienia Anny z Flatau Teodora Kuroszkin podoficera żandarmów żony, w wsi Zieloniu okręgu Mławskim.

2. Marji z nowego imienia Tekli z Flatau, Bazylio Ciemierzynskiego urzędnika żony, w Warszawie pod Nr. 1087.

3. Doroty z Flatau Tobiasza Kaliszer kupca żony, w Toruniu Państwa Pruskim.

4. Michli z Flatau Beniamina Tauby kupca żony, i

5. Józefa Flatau kupca, w Londynie i w Anglii zamieszkałych, przez Franciszka Lebenszteina Patrona przy Trybunale w mieście Płocku zamieszkałego, działających, przeciwko:

1. Bercie v. Branie Flatau, po Joachymie Flatau pozostałej wdowie, przez Józefa Brudzyńskiego, Patrona przy Trybunale w Płocku zamieszkałego stawającej.

2. Justynie z Flatau Maksyma Bogusławskiego żonie.

3. Marcellemu Przybyszewskiemu, Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Płocku jako Pełnomocnikowi nieobecnego Juliana Flatau.

4. Ludwikowi Flatau, wszystkim w mieście Płocku zamieszkałym.

Z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Płocku w d. 10 (22) Marca 1867 r. ocznie w Wydziale II, zapadłego, sprzedana zostanie w drodze działów przez publiczną licytację przed delegowanym Asesorem Trybunału W. Antonim Osinałowskim, w sali posiedzeń Trybunału tutejszego Biskupim w Wydziale II, nieruchomości w mieście gubernjalnym Płocku, przy ulicy Kolegialnej pod Nr. 321 położona, do

współwłasności powyżej wymienionych osób należąca, której opis szczegółowy jest następujący.

Nieruchomość w mieście gubernjalnym Płocku przy ulicy Kolegialnej pod Nr. 321 położona, miści się na placu czynszowym, w gminie Magistratu miasta Płocka, graniczy na wschód słońca z nieruchomością Ludwika Pawłowskiego, na południe z ulicą Kolegialną, na zachód z nieruchomością Antoniego Żółtowskiego, a na północ z ulicą Nowowiejską, plac tej nieruchomości obejmuje rozległości lok. kw. 11,450, na których są pobudowane: 1. dom masiv murywany o parterze i piętrze dachówką holenderką kryty, stojący frontem od ulicy Kolegialnej, wspólna ściana mający z nieruchomością Pawłowskiego; 2. dom drugi obok powyższego masiv murywany, o parterze dachówką holenderką kryty, w podwórzu: oficynę masiv murywaną o parterze z suterynami, stajnię i wozownię, drwalnię, chlew i kloaki drewniane, pod dachówką, oraz studnia drzewem cembrowana; wreszcie po za temi zabudowaniami jest ogród w części warzywny, z nieruchomości rzeczonoj opłaca się rocznie podatków i czynszu rs. 131 kop. 46 1/2.

Rzeczywista wartość przez biegłych wyależoną wynosi rs. 9,600 k. 70. Bliższe szczegóły obejmuje taksa przez mianowanych biegłych od d. 15 (27) Maja r. b. do dnia 6 (18) Czerwca r. b. sporządzona, wyrokiem Trybunału tutejszego z d. 20 Września (2 Października) r. b. zatwierdzona.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym przygotowania przysądzenia nieruchomości Nr. 321 w Płocku, termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia oznaczony został na d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. godz. 3 z południa, w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 9,108 k. 70, jako szacunku przez biegłych wynależonego, z potrąceniem szacunku za wyłączenie od sprzedaży ogród.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, mogą być każdego czasu przejrane u podpisanego Pisarza jako też u Lebenszteina Patrona, sprzedaż tę popierającego.

Płock d. 30 Paźdz. (11 List.) 1868 r.

Ludwik Ryłski.

N. D. 7378. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż ponieważ Marja z Jezierskich Zenona Tokarskiego małżonka, nabywa na licytacji w Trybunale tutejszym pod dnem 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r., odbytej, dobra Strachacz czyli Pawłowo, nieuczyniła zadość warunkom licytacyjnym i dobra te za kontraktem dnia 17 (29) Sierpnia 1866 roku przed Emilianem Ordon Rejentem w Płocku sprzedane, Wolfowi Kaufman sprzedala; przeto Franciszek Piwkowski obywatel we wsi Modzele Bartłomieju Okręgu Pułuskim zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Karola Stróżewskiego Patrona w Płocku zamieszkałego, obrane mający, jako wierzyciel hypoteczny, rozpoczął powtórna sprzedaż dóbr Strachacz czyli Pawłowo, na niebezpieczeństwo Marji z Jezierskich Zenona Tokarskiego obywatela żony, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża działającej, w mieście Lipnie zamieszkałej i Wolfi Kaufman właściciela dóbr, we wsi Pawłowie mieszkającego.

Nadmienia się, iż poprzednia sprzedaż dóbr Strachacz czyli Pawłowo, w drodze przymusowego wywłaszczenia miała miejsce na żądanie Heleny Zglinickiej Marjana Zglinickiego urzędnika Sądowego żony, w Płocku zamieszkałych, w czekuacji przeciwko Zenonowi Tokarskiemu ówczasowemu właścicielowi dóbr tych, w których dobrach zamieszkałemu, rozwiniętej, w tychże dobrach dopełnione było aktem w dniu 19 i 20 Kwietnia (1 i 2 Maja) 1865 r. przez Teofila Słaskiego Komornika przy Trybunale tutejszym spisany, według zaś tego aktu opis zajętych dóbr jest następujący:

Dobra Strachacz z nowego nazwiska Pawłowo z przyległościami Żurawieniec, Ułazki i Kapuśniki, Zenona Tokarskiego dziedziczne, w gminie Sudragi, parafii Ligowo, pod jurdyką Sądu Pokoju Okręgu Lipnowskiego położone: odległe są od Warszawy mil 15, a od Sierpca o milę 1; składają się z jednego kawałka gruntu niezajętego obcą własnością nie podzielonego, oprócz gruntów z Najwyższego Ukazu na własność włościach przechożących, obejmują rozległości ogólnej około wlok 24, morgów 29, prętów 249, miary Chelmińskiej; graniczą na północ z dobrami Małuszyn, Osówka i Sulocin, na wschód z wsią Podwierzbie, na południe z dobrami Sudragi i Gozdy, na zachód z dobrami Skempe, i podzielone są na dwa folwarki, to jest Pawłowo i Żurawieniec.

We wsi Strachacz czyli Strachozu, a z nowego nazwiska Pawłowo, są budynki dworskie: 1. Dwór murywany z cegły palonej, od południa i zachodu, a z drzewa od północy i wschodu, obejmujący dwie kuchnie z drzewa od strony południowej postawione, pokryty jest gołtami i ma trzy kominy murywane. — 2. Łamur przy dworze tym znajdujący się, z drzewa w łąki budowany, z poddachem gołtami krytym, a druga połowa dachu i szczytami obite deskami. — 3. Domek drewniany w łąki wystawiony, na dziedzińcu, pokryty dranicami, mający szczyty z desek i kominia z cegły, a mieszczący w sobie chlew, pralnię i parnik do gotowania kartofli. — 4. Kloaka deskami obijana i pokryta. 5. Trzy parski w zie-

mi z drzewa budowane i ziemią kryte. 6. Ser-nik przed dworem na jednym słupie drewnianym, ze szczeblami. 7. Słup drewniany z dzwonkiem. 8. Owczarnia w której głównie ściany lepiące z gliny, szczyty zaś i cztery słupy narożne z cegły palonej, ściany wyrzucone wapnem, dachówką kryta, w środku mająca dwie ściany podręczne lepiące gliny i sufit z desek z polepa. 9. Stodola z drzewa w krzyżulec w czwartej części słomą, a w trzech czwartych częściach dranicami kryta, deskami obijana, przy niej zaś przystawka mająca dach deskami i dranicami pokryta, w stodole tej jest młocarnia z fabryki Ewansa o sile 4-ch koni. 10. Obory i stajnie z gliny lepiące z fundamentami kamiennymi, pod jednym dachem gołtami i słomą krytym. 11. Spiechrz z drzewa w węgiel budowany, o jednym piętrze słomą kryty, z szczytami z desek, w którym jest także urządzone wozownia. 12. Studnia ocembrowana z kołowrotem, dwoma kublami i łańcuchem żelaznym, nad którą jest wystawka z drzewa w krzyżulec deskami obijana, gołtami pokryta. 13. Buda dla psów również deskami obijana i pokryta. 14. Cegielnia w słupy budowana, z dachem dranicami pokrytym i z kominem murywanym. 15. Szopa po jednej stronie słomą, a po drugiej dranicami pokryta. 15. Bróg na czterech słupach z dachem słomianym.

Na folwarku zaś Żurawieniec są budynki: 1. Owczarnia w łąki budowana dachówką kryta, z podmurowaniem kamiennym. 2. Studnia z pogórkami cembrowana z żurawiem.

Na wsi Strachacz czyli Pawłowo znajdują się budynki wiejskie następujące: 1. Dom z drzewa w węgiel budowany dranicami kryty, z kominem w części z surówki w części zaś z cegły palonej, z szczytami z desek, w którym mieszka: Stanisław Małecki dawniej ówczarz dworski, Jan Polakowski dawniej włodarz dworski i Wojciech Adamski dawniej włodarz dworski. 2. Szczę chlewków pod jednym dachem dranicami krytych, w łąki budowanych, mających w środku pięć ścian w części z kamienia pomnego, w części z cegły; z tych chlewków cztery należy do osób powyżej wymienionych, a dwa do Mioduskiego i Zembrzyckiego. 3. Kuźnia w słupy budowana deskami kryta, z kominem murywanym, w której Jan Polakowski za opłatą wykonywa dla dworu roboty kowalskie. 4. Dom z drzewa w węgiel budowany słomą kryty, z szczytami z desek i kominem w części z surówki w części z cegły palonej; w domu tym mieszka: Michał Zakrzewski dawniej farnal dworski, Marjanna Konkowska, Franciszek Zembrzycki i Antoni Mioduski. 5. Cztery chlewy pod jednym dachem dranicami kryte, w łąki budowane mające w środku trzy ściany z kamienia polnego i cegły; chlewy te należą do Zakrzewskiego, Konkowskiej Marjanna Lawendowskiej i Jana Sulkowskiego. 6. Dom z drzewa w węgiel budowany słomą kryty, z szczytami z desek i kominem w części z surówki w części z cegły palonej, w domu tym mieszka: Marjan Lawendowski i Jan Sulkowski. 7. Dom z drzewa budowany w węgiel słomą kryty, z kominem z surówki i cegły palonej, w domu tym mieszka: Dorota Janowicz, żona Ignacego Lawendowskiego i Franciszek Wiśniewski farnal. 8. Trzy chlewy pod jednym dachem dranicami kryte, w łąki budowane, mające w środku dwa przepierzenia w części z cegły, a w części kamienne, chlewy te należą do żony Ignacego Lawendowskiego, Tamaszewskiego i Sulińskiego. 9. Dom z drzewa w węgiel budowany słomą pokryty, z szczytami z desek, kominem z surówki i cegły palonej, w domu tym mieszka: Jan Tomaszewski i Franciszek Suliński. 10. Dom z drzewa w węgiel budowany słomą kryty, z szczytami z desek, z kominem z cegły i surówki zajmowany przez Mikołaja Konkowskiego, Piotra Kochowicz i Olimpię Lawendowską. 11. Stodola o dwóch klepkach w łąki z drzewa budowana, dranicami kryta, należąca do Konkowskiego, Małeckiego, Lawendowskiej Ignacego żony i Górskiego. 12. Dom z drzewa w węgiel budowany słomą kryty, z szczytami z desek, z kominem z cegły i surówki zajmowany przez Andrzeja Górskiego i Jakóba Małeckiego. 13. Cztery chlewy pod jednym dachem w łąki budowane dranicami kryte, mające w środku 3 przepierzenia z kamienia i cegły, należące do Mikołaja Konkowskiego, Piotra Kochowicz, Andrzeja Górskiego i Jakóba Małeckiego. Z powyżej wyszczególnionych mieszkańców, Wojciech Adamski, Stanisław Małecki, Jan Polakowski, Michał Zakrzewski, Marjanna Krukowska, Antoni Mioduski, Franciszek Zembrzycki, Marjan Lawendowski, Jan Sulkowski, Dorota Janowicz, żona Ignacego Lawendowskiego, Franciszek Wiśniewski, Jan Tomaszewski, Franciszek Suliński, Piotr Kochowicz i Olimpija Lawendowska opłacają podatków nowego po k. 27 i pół, składki ogniowej po k. 32 i pół, składki transportowej po k. 3, zaś Mikołaj Konkowski, Andrzej Górski i Mikołaj Małecki opłacają podatków nowego po k. 55, składki ogniowej po k. 65, składki transportowej po k. 6, innych podatków dotąd nie placą i żadnych obowiązków nie wykonywają, gdyż na mocy Najwyższego Ukazu stali się właścicielami powyżej opisanych budynków, dotąd jednakże stanowiącej decyzji co do ich uwłaszczenia nie ma. 14. Karczma z drzewa w łąki w węgiel budowana słomą kryta, z szczytami z desek, w której mieszka Marjanna Lawendowska i tru-

dni się wyszynkiem wódki dworskiej, piwo zaś i bulki sprzedaje własne, a za to płaci do dworu rocznie rs. 12, w karczmie tej mającej komin z cegły, mieszka także Walenty Kwiatkowski ówczarz dworski, podatki z tej karczmy dwór opłaca. 15. Studnia przed karczmą pogórkami cembrowana, z żurawiem i kulą okutą.

Na rumunku pod Modrzewiem są budynki: 16. Dom z drzewa w łąki budowany, słomą kryty, o jednym kominie z cegły i surówki, oraz chlewy pod jednym dachem urządzone, w domu tym mieszka: Krystjan Błasza i Krystjan Rotsoll. 17. Trzy parski w ziemi z drzewa wybudowane i ziemią kryte, każdy o jednym drzwiach na biegunach. 18. Studnia pogórkami cembrowana bez żurawia.

Na folwarku Żurawieniec jest: 19. Dom z drzewa w węgiel budowany słomą kryty, z kominem z surówki i cegły, mieszka w tym domu: Jakób Szpigiel, Michał Schilka, Krystjan Karaszewski i Stanisław Okoński. Z powyższych mieszkańców Krystjan Błasza, Krystjan Rotsoll, Michał Szilka i Stanisław Okoński opłacają podatków nowego po k. 27 i pół, składki ogniowej po k. 32 i pół, składki transportowej po k. 3; Krystjan Karaszewski opłaca podatków nowego k. 55, składki ogniowej k. 65, składki transportowej k. 6, innych podatków nie placą i żadnych obowiązków nie wynawiają, gdyż na mocy Najwyższego Ukazu stali się właścicielami budynków, lecz dotąd nie mają stanowczej decyzji: Jakób Szpigiel mieszkanie zajęte, oraz 3 morgi gruntu posiada bez żadnego dokumentu, tytułem procentu od wypozyczonej Z-nonowi Tokarskiemu sumy rs. 450. Wszyscy powyżej wymienieni mieszkańcy w ilości 25, opłacają składki na Wójta po kop. 65.

Gospodarstwo w dobrach zajętych na gruncie klasy II i III, podzielone jest na dwa folwarki Przybyłowo i Żurawieniec; z tych Pawłowo ma pół 11, a Żurawieniec pół 4, ogólnej rozległości gruntu ornego dworskiego wlok 22 morg 7 prętów 14; grunta przez włóścian podpadających pod Najwyższy Ukaz zajmowane, mają przestrzeni morgów 14, a Jakób Szpigiel posiada morgów 3 łki; wody i zarosła jest morgów 27 prętów 235, w nieużytych włoce 1 morgów 8, czyli razem wlok 24 morg 29 pręt. 249 przybliżonej rozległości; zarosła są obecnie w posiadaniu Krystjana Błasza i Krystjana Rotsoll bez stanowczej decyzji, w przestrzeni morga jedna. W dobrach tych jest 4 sadzawki, to jest trzy w polu, a jedna w podwórzu. Podatków opłaca się rocznie rs. 54 kop. 17.

Akt zajęcia dóbr opisanych doręczony został: Naczelnikowi Powiatu Lipnowskiego Wincentemu Aleksandrowiczowi, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Lipnowskiego Ludwikowi Siniarskiemu na ręce Teodora Zaniewskiego Podpisarza, w dniu 21 Maja (2 Czerwca) 1865 roku i Wiśniewskiemu Wójtowi gminy Sudragi dnia 27 Maja (8 Czerwca) t. r., przez Konstantego Chlebowskiego Wóźnego Sądowego.

Wnieście aktu zajęcia do księgi wieczystej dóbr Strachacz z nowego nazwiska Pawłowo, nastąpiło w dniu 10 (22) Czerwca r. t., a do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego utrzymywanej, pod datą 18 (30) Czerwca 1865 r. dopełnione zostało.

Następnie Trybunał tutejszy wyrokiem z d. 16 (28) Listopada 1865 r., dobra te przygotował za sumę rs. 16,050 Julianowi Mejer Patronowi, a wyrokiem z d. 23 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. stanowczo za sumę rs. 26,000, temuz Patronowi na rzecz Marji Tokarskiej przysądził.

Pierwsza publikacja warunków mających służyć za zasadę do sprzedaży przez relicytację dóbr wzmiankowanych, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w dniu 1 (13) Lutego 1868 r. o godzinie 10 z rana, poczem dalsze działania prawem przepisane w właściwych terminach nastąpią.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału, a drugi egzemplarz tegoż wydano Karolowi Stróżeckiemu Patronowi, który relicytacją prowadzić będzie.

Płock d. 23 Grud. 1867 (4 Stycz. 1868) r.

Michał Betlej.

Pierwsze ogłoszenie warunków ułożonych do sprzedaży w drodze relicytacji dóbr powyżej opisanych, odbyło się w dniu 1 (13) Lutego r. b., lecz druga publikacja w terminie właściwym nie nastąpiła; z tej więc przyczyny w dalszym poparci relicytacji, pierwsza publikacja tychże warunków, odbędzie się po wtórnie na audjencji Trybunału tutejszego w dniu 12 (24) Października 1868 roku o godzinie dziesiątej z rana, a następnie dalsze postępowanie w terminach prawem przepisanych nastąpi.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału.

Płock d. 21 Wrześ. (3 Paździer.) 1868 r.

Michał Betlej.

Wyrokiem w dniu dzisiejszym przez Trybunał tutejszy wydanym, dobra Strachacz czyli Pawłowo przysądzone zostały przygotawczemu Karolowi Stróżeckiemu Patronowi, za sumę rs. 10,000, a zarazem Trybunał wyznaczył na dzień 9 (21) Stycznia 1869 r. godzinie 10 z rana, termin do stanowczej dóbr tych sprze-

caży, w którym licytacja zaczyna się od tej sumy.

Wywieszono na tablicy w sali ustupowej Trybunału.

Płock d. 26 Październ. (7 Listop.) 1863 r.
Michał Betlej.

N. D. 1377 Pisarz Trybunału Cywilnego Guberni Płockiej.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Wilhelma Edwarda dwóch imion Ulychs, nauczyciela prywatnego i obywatela w m. Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Ludwika Śniechowskiego Obrońcy przy Radzie Stanu i Patrona, również w Płocku mieszkającego, obrane mającego, który Patron popieraniem przymuszony sprzedaż dóbr poniżej opisanych trudnić się będzie, w egzekucji Sądowej przeciwko Franciszkowi Augustowi dwóch imion Lesińskiemu właścicielowi dóbr Cwierska, w tychże dobrach Okręgu Płockim zamieszkałemu, z mocy prawnych tytułów zajętemi i zaarrestowanemu zostały, celem publicznej przymuszony sprzedaż, na audjencji Trybunału Cywilnego Guberni Płockiej odbywać się mającej, dobra ziemskie Cwiersk w gminie Cwiersk, Okręgu, Powiecie i Guberni Płockiej położone, a to aktem zajęcia przez Józefa Lubinkowskiego Komornika przy Trybunale tut. j. w d. 3 (15) Kwietnia 1864 r. rozpoczętym, a w d. 4 (16) Kwietnia t. r. ukończonym, których opis szczegółowy następujący:

A. Budowle dworskie: 1. Dom mieszkalny czyli dwór z drzewa w szachulec pobudowany, zewnątrz deskami obity słomą pokryty o jednym kominie murowanym, z wystawką od frontu na dwóch słupach także słomą krytą. 2. Oficyna z drzewa z bali w łąki wewnątrz i zewnątrz ścianą gliną na kliniki wyrzuconą, o jednym kominie deskami pokrytą. 3. Kłosa w ogrodzie z drzewa krzyżulcu deskami obity i pokryty. 4. Studnia balami opogrodzona z żurawiem i drągami na słupie w ziemię zakopanym. 5. Dzwonek mosiężny na słupie do zwolnienia ludzi. 6. Gołębników dwa z drzewa na słupach w których są gołębie. 7. Chlewnik czyli dziubnik z drzewa krzyżulcu deskami obity. 8. Kurniki i chlewy w jednym zabudowaniu z drzewa w słup pod słomą. 9. Wystawa na słupach słomą kryta bez ścian do składania narzędzi rolniczych. 10. Stajnia, dwie wozownie i szezakarnia w ciągłym zabudowaniu z drzewa w słup i łąki pod słomą. 11. Szopy dla inwentarza rogatego w łąki na słupach słomą pokryte. 12. Oczarnia w słupie w ziemię wkopane z bali słomą kryta. 13. Spichrz z szachulcu w zamek pod słomą, z wystawą na słupach, o jednej komorze i górze. 14. Stodoła jedna nowa o trzech klepiskach. 15. Stodoła druga także nowa o dwóch klepiskach, obydwie z szachulcu w rogach w zamek dachem słomianym pokryte. 16. Buda czyli dach z desk bez ścian. 17. Piwnica murowana. 18. Piec czyli suszarnia z cegły palonej w polu wymurowana.

B. Budowle wiejskie: 1. Chałupa o trzech izbach i jednej komorze z bali i słupów postawiona słomą kryta, komin z cegły surowki nad dach wymurowany, a przy niej chlewek z bali i słupów o dwóch przegrodach i chlewek mały z kawałków różnych drzewa postawiony, obadwa słomą kryte. 2. Kuźnia z drzewa w słupie i bale postawiona, deskami pokryta, komin z cegły palonej nad dach wyprowadzony, w której jest kotłina murowana i do niej należy narzędzia kowalskie: mianowicie: miech skórzany i kowadło, bo inne drobniejsze są własnością kowala. 3. Chałupa z bali na słupach o dwóch izbach i dwóch komorach. 4. Chałupa z bali na słupach dachem słomianym pokryta o trzech izbach. 5. Chałupa w łąki postawiona dachem słomianym pokryta, z kominem nad dach wymurowanym z cegły surowki nad dach wyprowadzonym. 7. Chałupa z bali na słupach słomą kryta, komin z cegły surowki nad dach wymurowany, a przy tej stodoła z bali i słupów o jednym wierzach pod słomą. 8. Chałupa w łąki postawiona pod słomą na karzmie przeznaczona, pod którą jest piwnica. 9. Zabudowania do powyżej opisanej budowli należące, jako to: stodoła w słupie i bale o trzech klepiskach, chlew z bali i słupów o ośmiu komorach pod słomą, chlew także o pięciu komorach. 10. Wiatrak o jednym ganku z krzyżulcu deskami obity klucem pokryty, z wewnętrzną całkowitą maszyną, to jest: kołami, skrzyniami i kamieniami dwoma wierzchem i spodnim.

Przybliżona rozległość tej wsi jest następująca: a) w siedliskach pod zabudowaniami dworskimi i wiejskimi mórg 8; b) w ogrodach dworskich i wiejskich mórg 18; c) w gruntach ornych dworskich kl. II mórg 350; d) w łąkach kl. II mórg 20; e) w lasu kl. II mórg 4; f) w paśnikach kl. III około mórg 56; g) w wodach powierzchni około prz. 225; h) w nieużytkach kl. II i III mórg 6, razem około mórg 462 pr. 225.

Ludność wsi Cwierska jest następująca: 1. gospodarzy rolnych wcale niema; 2. kopcarzy jest pięciu, którzy za pobierane kopczyzny odbywają powinności pańszczyźniane; 3. Szwedzki kowal pobiera także kopczyznę jak po-gu Andr.

zonych, w pałacu zwanym Nawisie pod miastem Szczekocinami w Okręgu Pilickim zamieszkałego przynależnych i na tychże dobrach w dziale IV ad Nr. 2 lit B. ubezpieczonyco a oraz kosztów egzekucyjnych, r. aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach Feliksa Łuniewskiego dnia 26 (8) 27 (9) 28 (10) Września (Października) i 17 (29) Października 1863 r. zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia.

DOBRA ZIEMSKIE.

Tarnowa Góra z przyległością Dalekie. obecnie jedną księgę hipoteczną mające, położone w parafii Gołeniew, gminie Moskarszów, Okręgu Sądowym w Andrejewie, Powiecie Włoszczowskim, Guberni Kieleckiej, odległe od miasta gubernialnego Kielca mil 10, od miasta powiatowego Włoszczowa mil 4, od stacji pocztowej w Szczekocinach mila jedna, od miasta Andrejewa mil 4 1/2 graniczące od wschodu słońca w części z dobrami Mękarzów i dobrami Moskarszów, od południa z dobrami Gołeniewy i w malej części łąkami mieszczańskimi przedmieścia Szczekocińskiego, od zachodu w części łąkami i lasami dóbr Gołeniewy, od północy w części z dobrami Mękarzów Drużykowa.

Dobra te składają się z dwóch folwarków: Tarnowa Góra i Dalekie, stanowią jeden kawał gruntu żadną cudzą własnością nieprzejęty, obejmujący około morgów 1138, miary 300 prentowej albo dziesiątyn 584, w czym w folwarku Tarnowa Góra gruntów ornych morgów 132, w ogrodach 2, w łąkach 97, w lasach i zaroślach 467, w pastwiskach 13, w wodach i nieużytkach 28; w folwarku Dalekie gruntów ornych morgów 312, w lasach i zaroślach 81, w wodach i nieużytkach 6. Gleba ziemi na rozległości około mórg 100 jest pszenna, a co do reszty żytną w połowie klasy 2-jej a w połowie przypisek rodzajna. Lasy w jednym położeniu, drzewo najwięcej iglaste w malej części liściowe, zdane na łąki, krokwie i belki. Łąki dworskie są tylko na folwarku Tarnowa Góra, sprzęt siana do przetwarzania około wozów farnalskich 180. Pastwisk w folwarku Dalekie nie ma, zaś w folwarku Tarnowa Góra oprócz pastwisk morgów 13 na przestrzeni około morgów 300 po wycięciu lasu uskuteczniają się pastwiska dworskie wspólne z właścicielami.

W folwarku Dalekie są znaczne pokłady kamienia piaskowego podatnego do muru. Stawów jest pięć dawniej zarybionych obecnie zarosniętych. Dochód z propinacji obecnie praktykowany wynosić może około rs. 15) rocznie. W dobrach tych są następujące budowle:

a) w folwarku Tarnowa Góra: Dom folwarczny z drzewa pod gontem, piwnica murowana z kamienia na wapno pod dachem słomą krytym, zwaliska z muru po oborach w miejscach których w innym miejscu obory nowe wystawione, chlewy z drzewa pod słomą, drwalnia z drzewa pod słomą, obory i stajnie murowane w części pod gontem a w części pod słomą, nowo wystawione, jedna długości łokci 67, a druga długości 24, stodoła murowana z kamienia na wano, spichrz z drzewa dachówką pokryty, stodoła w słupie murowane pod słomą w części pod gontem, przy stodołach kierat pod dachem słomą krytym z młocarnią i szezakarnią stodoły i spichrz mają położenie w jednym zakręgleniu, w miejscach nie zabudowanych jest parkan z bali tartych od wjazdu jest brama i furtkach, dom z drzewa pod słomą czworak nowy, dom czworak drugi z drzewa pod słomą dla służby dworskiej. Karczma bez zajazdu murowana z kamienia na wapno pod słomą, w drugiej połowie onej mieszka właściciel Jan Siedlecki która z mocy Najwyższego Ukazu daty 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. jest jego własnością.

b) w folwarku Dalekie: Dom folwarczny z drzewa pod słomą, dwie stodoły, owczarnia i wołownia, wszystkie murowane z kamienia na wapno pod słomą. Studnie są dwie pompowe w obydwóch folwarkach.

Podatki wedle świadectwa kasy Okręgowej Andrejewskiej są następujące: Główny podatek ziemski rs. 123 kop. 76 1/2, dodatkowy rs. 65 kop. 59 1/2, podymne rs. 8 50%, podymnego podatku rs. 4, podatek propinacyjny rs. 164, od ubezpieczenia budowli pierwsza rata rs. 7 kop. 65, 2-ga rata rs. 1 kop. 53. Szarwark zamieniony rs. 4 kop. 40. Razem rs. 398 kop. 91 1/2. Oprócz tego właściciel opłaca rs. 36 na kancelaryj Wójta Gminy.

Grunta przeszłe na własność właścicieli, dawniej zwanych półrolników 8, zagrodników 14 i komorników 22, wedle zatwierdzonych i wprowadzonych do wykazu hipotecznego tabeli likwidacyjnych mają rozległości morgów 366 przętów 113, a przyznane im służebności brania drzewa na opał, reperacja budowli, ściółki pastwiska są obszerniej opisane w akcie zajęcia i w dziale III pod Nr. 9 wykazu hipotecznego dóbr Tarnowa Góra.

Z dobrami temi zajęte zostało z inwentarza martwego oprócz młocarni i szezakarni

plugów 7, redef 7, bron 12, wóz komplet nych 4, a z inwentarza żywego wołów sztuk 12, koni farnalskich 12, krów sztuk 8.

Kopia zajęcia doręczona została Wójtowi Gminy Moskarszów Julianowi Wojciechowskiemu dnia 17 (29) Października r. b. a Pisarzowi Sądu Pokoju w Andrejewie Sebaldo-wi Machnickiemu dnia 19 (31) Października r. b. Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Tarnowa Góra i do księgi zaarrestowań Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 31 Października (12 Listopada) 1863 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach w miejscu zwykłych posiedzeń domu Nr. 189 dnia 10 (22) Grudnia 1863 r., a dwie następne co dni piętnaście.

Warunki licytacji i bliższe objaśnienia przejrane być mogą w biurze podpisanego Pisarza Trybunału i u Tomasza Batogowskiego Patrona w mieście Kielcach zamieszkałego sprzedaż tę popierającego.

Kielce d. 1 (13) Listopada 1863 r.

Hermanowicz

Wywieszono na tablicy w sali ustupowej Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 1 (13) Listopada 1863 r.

Hermanowicz

N. D. 7439.

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 a. zamieszkały, jako Obrońca Gottlieba Schneijder obywatela, we wsi Jelonkach Okręgu Warszawskim zamieszkałego, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków, mianowicie:

Jednego z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. dział majątku po Adamie Ludwiku Schneijder pozostałego, jak niemniej oszacowanie i sprzedaż na wypadek niemożności dogodnego podziału w naturze gruntu, wólk 2 mórg 10 na-kazującego.

Drugiego z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) r. b. także wraz z opinią o niepodzielności w naturze rzeczono gruntu zatwierdzającego.

Obydwóch między Gottliebem Schneijder, we wsi Jelonkach zamieszkałym, przez Juliana Czajkowskiego Patrona stawającym, a Filipem Schneijder w imieniu własnym, oraz tymże Filipem Schneijder i jego żoną Joanną, czyli obojgiem małżonkami Schneijder, jako rodzicami i z prawa opiekunami nieletnich swych dzieci: Jakóba, Anny, Filipa, Zofii i Karola rodzeństwa Schneijder, działającymi, we wsi Słuzewcu Okręgu Warszawskim zamieszkałymi, przez Władysława Chęcińskiego Patrona bononionem, w Trybunale Cywilnym w Warszawie zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów

GRUNTA,

w Powiecie i Guberni Warszawskiej, we wsi Jelonki położone, od strony dóbr Chrzanów, wólk 2 mórg 10 rozległości mające, w jednym kawałku, składające się z samej ziemi ornej bez żadnych zabudowań, łąki i inwentarzy, prawem wieczysto-czynszowym do wyżej wymienionych rodziców Schneijder, należące, z których opłaca się czynsz do Skarbu Królestwa po rs. 1 z morgi. Gleba ziemi rodzajna, żytnia kl. I, a w niewielkiej głębokości pokład gliny. Grunta te znajdują się we wsi przez którą przechodzi szoska z Warszawy do Tarczyna, odległość od Warszawy wynosi wiorst 7, co przy natwionej drodze bitą komunikacji, przedstawia wielką korzyść dla właściciela z gruntów sprzedawanych.

Obszerniejsze opisanie, relacja biegłych pospół z taką sądownie w dniach 18 (30) Maja i następnych dni r. b. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 4 (16) Września 1863 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowania przysądzenia na dzień 23 Października (4 Listopada) 1863 r. godz. 10 z rana wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przed W. Glass Sędzią Trybunału delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzyć można w kancelarii Podpisarza Trybunału wydziału IV i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zaczyna się od sumy rs. 4,263 kop. 40, jako szacunku taksa biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 5 (17) Września 1863 r.

Julian Czajkowski, Patron.

Po odbyciu w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b. przygotowanego przysądzenia gruntów we wsi Jelonki Powiecie i Guberni Warszawskiej położonych, termin do ostatecznego przysądzenia tychże gruntów na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 r. godzinie 2 z południa wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału wyżej wskazanem, a licytacja w tym terminie zaczyna się od sumy rs. 4,263 k. 40, jako szacunku taksa biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 30 Paździ. (11 Listop.) 1863 r.

Julian Czajkowski, Patron.